

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419010309
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1419010309.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.mája 2020 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný V. Á. R. V. Š. X. : nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom D.,
t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava
od 31. mája 2019

obžalovaný I. Z. W. B. R. A. U. O. : nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom D., W. Č.. X,
t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava
od 01. júna 2019

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

obžalovaní V. Á. a I. Z.

dňa 22. mája 2019 v čase asi o 23:00 hod. v Bratislave na zastávke MHD - SAV pod vplyvom alkoholu nastúpili do autobusu č. 83, v ktorom sa nachádzalo asi 20 cestujúcich, smerujúceho do mestskej časti Dúbravka, obžalovaný V. Á., obžalovaný I. Z.

a ďalšie osoby S. K. a O. Q., pričom počas jazdy sa v autobuse správali hlučne a fajčili cigaretu, po krátkom čase, keď si obžalovaný V. Á.X. vyzul mokré ponožky, jednu z nich začal S. K. hádzať a trafil ňou poškodeného W. H. do ramena, na čo sa poškodený ohradil a napomenul ich, aby sa správali slušne, avšak obžalovaný V. Á. na to reagoval tak, že pribehol k poškodenému W. H. a jeho manželke poškodenej C. H. sediacej vedľa neho, poškodenému začal vulgárne nadávať a zovretými päsťami ho začal opakovane - najmenej päťkrát udierať

do tváre a ramien a keď do konfliktu zasiahla poškodená na obranu svojho manžela, obžalovaný ju silným úderom pravej päste zasiahol do ľavej časti tváre, v dôsledku čoho zostala otrasená a spadla na sedadlo, následne do konfliktu vstúpil obžalovaný I. Z., ktorý poškodeným vulgárne nadával a opakovane sa im vyhrážal, že ich zabije, hrozil pri tom zaťatými päsťami, avšak fyzicky nezaútočil, následne im povedal, že ak pôjdu na políciu, tak ich zabije, počas čoho už obžalovaný V. Á. spolu s S. K. a O. Q. vystúpili z autobusu a vonku pred dverami obžalovaný V. Á. povedal, že môžu ísť aj na políciu, ale potom ich zabijú a z miesta všetci štyria odišli, čím obžalovaný V. Á. spôsobil poškodenému W. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, Bratislava, povrchové poranenia a pomliaždenia čela, ľavého okolia oka a obočia a pravého ramena s dobou liečenia do sedem dní a poškodenej C. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A.H. XX, D., zlomeninu ľicnej kosti, čeluste a vonkajšej strany ľavej očnénice s posunom, ktorá si vyžiadala operáciu spojenú s hospitalizáciou v dĺžke štyri dni a následnú liečbu, počas ktorej poškodená mala viac ako 42 dní obmedzené otváranie úst, prijímala len kašovitú stravu a jej práceneschopnosť trvala do 02.augusta 2019.

T e d a

obžalovaný V. Á.

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
- dopustil sa slovne a fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,
- iného hrozbou násilia nútil, aby niečo opomenul,

obžalovaný I. Z.

- iného hrozbou násilia nútil, aby niečo opomenul

č í m s p á c h a l i

obžalovaný V. Á.

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a v jednočinnom súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona

obžalovaný I. Z.

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j ú :

obžalovaný V. Á.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. d/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému V. Á. ukladá nahradiť poškodenej C. H., nar. XX.XX.XXXX v Košiciach, trvale bytom Bratislava, A. Č.. XX škodu vo výške 4 008,63 Euro (štyritisícosem Euro a šesťdesiattri centov).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému V. Á. ukladá nahradiť poškodenému W. H., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom Bratislava, A. Č.. XX škodu vo výške 436,06 Euro (štyristotridsaťšesť Euro a šesť centov).

obžalovaný I. Z.

Podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. d/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 16.septembra 2019 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podľa § 234 ods. 1 Testného poriadku (ďalej Tr.por.) podal obžalobu na obvineného V. Á. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a zločinu vydierania podľa § 189 ods.1 Tr.zák. a vo vzťahu k obvinenému I. Z. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. v súbehu s prečinom nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, 2 písm. e/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22. mája 2019 v čase asi o 23:00 hod. v Bratislave na zastávke MHD - SAV pod vplyvom alkoholu nastúpili do autobusu č. 83, v ktorom sa nachádzalo asi 20 cestujúcich, smerujúceho do mestskej časti Dúbravka obvinený V. Á., obvinený I. Z. a ďalšie osoby S. K. a O. Q., pričom počas jazdy sa v autobuse správali hlučne

a fajčili cigaretu, po krátkom čase, keď si obvinený V. Á. vyzul mokré ponožky, jednu z nich začal S. K. hádzať a trafil ňou poškodeného W. H. do ramena, na čo sa poškodený ohradil a napomenul ich, aby sa správali slušne, avšak obžalovaný V. Á. na to reagoval tak, že pribehol k poškodenému W. H. a jeho manželke poškodenej C. H. sediacej vedľa neho, poškodenému začal vulgárne nadávať a zovretými pästami ho začal opakovane, najmenej päťkrát udierať do tváre a ramien a keď do konfliktu zasiahla poškodená na obranu svojho manžela, obžalovaný ju silným úderom pravej päste zasiahol do ľavej časti tváre, v dôsledku čoho zostala otrávená a spadla na sedadlo, následne do konfliktu vstúpil obvinený I. Z., ktorý poškodeným vulgárne nadával a opakovane sa im vyhrážal, že ich zabije, hrozil pri tom zaťatými pästami, avšak fyzicky nezaútočil, následne im povedal, že ak pôjdu na políciu, tak ich zabije, počas čoho už obvinený V. Á. spolu s S. K. a O. Q. vystúpili z autobusu a vonku pred dverami obvinený V. Á.R. povedal, že môžu ísť aj na políciu, ale potom ich zabijú a z miesta všetci štyria odišli, čím obvinený V. Á. spôsobil poškodenému W. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, D., povrchové poranenia a pomliaždenia čela, ľavého okolia oka a obočia a pravého ramena s dobou liečenia do sedem dní a poškodenej C. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, D., zlomeninu lícnej kosti, čeľuste a vonkajšej strany ľavej očnénice s posunom, ktorá si vyžiadala operáciu spojenú s hospitalizáciou v dĺžke 4 dni a následnú liečbu, počas ktorej poškodená mala viac ako 42 dní obmedzené otváranie úst, prijímala len kašovitú stravu a jej práceneschopnosť trvala do 02. augusta 2019.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.novembra 2019 po tom, čo zo strany prokurátora bola podľa § 256 ods. 1 Tr.por. prednesená obžaloba - navrhol vo vzťahu k obžalovanému I. Z. vypustiť právnu kvalifikáciu trestného činu - prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, 2 písm. e/ Tr.zák.

Jednočinný súbeh vydierania podľa § 189 Tr.zák. s trestným činom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr.zák. je vylúčený, lebo tieto trestné činy sú k vydieraniu vo vzťahu subsidiarity (Burda/Čentěš/ Kolesár/Záhora a kolektív Trestný zákon Osobitná časť Komentár - II. diel, vydavateľstvo C.H.Beck, 1.vydanie 2011, strana 374).

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného V. Á. a obžalovaného I. Z., svedka a zároveň poškodeného W. H., svedkov S. K., K. J., E. Z., W. C., O. Q., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

Prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný V. Á. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento vo veci neurobil vyhlásenie.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný I. Z., bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr.por. - že je nevinný.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:

- výsluchom obžalovaného V. Á.X. v prípravnom konaní dňa 31.05.2019 - č. I. 66-70, č. I. 31.05.2019 - č. I. 71-73, na hlavom pojednávaní dňa 13.11.2019, dňa 04.03.2020, dňa 15.04.2020

- výsluchom obžalovaného I. Z. v prípravnom konaní dňa 01.06.2019 - č. I. 74-77, na hlavom pojednávaní dňa 13.11.2019, dňa 04.03.2020, dňa 15.04.2020

- výsluchom svedka a zároveň poškodeného - W. H. v prípravnom konaní dňa 29.05.2019 č. I. 79-83, dňa 30.05.2019 - č. I. 114-121, dňa 31.05.2019 - č. I. 136-150, dňa 01.06.2019 - č. I. 154-157, na hlavom pojednávaní dňa 13.11.2019

- výsluchom svedkov

- vodiča autobusu MHD linky č. 83 - W. C. v prípravnom konaní dňa 30.05.2019 - č. I. 96-99, dňa 04.07.2019 - č. I. 181-185, na hlavom pojednávaní dňa 20.11.2019

- výsluchom cestujúcich v autobuse

- K.Ú. J. v prípravnom konaní dňa 30.05.2019 - č. I. 102-105, dňa 20.06.2019 - č. I. 169-173, na hlavom pojednávaní dňa 04.03.2020

- E. Z. v prípravnom konaní dňa 30.05.2019 - č. I. 106-109, dňa 20.06.2019- č. I. 174-178, na hlavom pojednávaní dňa 20.11.2019

- kamarátov obžalovaných

- O. Q. (nevlastný brat obžalovaného V. Á.) v prípravnom konaní - dňa 30.05.2019 - č. I. 100-101 (využil svoje právo a vo veci nevyповedal), na hlavom pojednávaní dňa 20.11.2019

- S. K. - v prípravnom konaní - dňa 30.05.2019 č. I.130-131, dňa 01.06.2019 - č. I. 151-153, na hlavom pojednávaní dňa 20.11.2019

Podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr.por. bola prečítaná výpoveď svedkyne a zároveň poškodenej C. H., a to zo dňa 30.05.2019 - č. I. 84-95, dňa 30.05.2019 - č. I. 122-129, dňa 01.06.2019, č. I. 158-161 na hlavom pojednávaní dňa 20.novembra 2019.

Podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr.por. - zápisnica o výpovedi svedka sa môže prečítať aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a taká osoba zomrela alebo sa stala nezvestnou, pre dlhodobý pobyt v cudzine alebo na neznámom mieste nedosiahnuteľnou, alebo ochorela na chorobu, ktorá natrvalo alebo na dlhší čas znemožňuje jej výsluch alebo ak sa taká osoba ani na opätovné predvolanie súdu k výsluchu bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví a jej predvedenie bolo neúspešné, ak ide o výpoveď svedka, u ktorého bol v čase v jeho výpovede v prípravnom konaní, ktorá sa má prečítať, dôvodný predpoklad, že na hlavom pojednávaní ho nebude možné vypočuť, možno jeho výpoveď prečítať len vtedy, ak bol o úkone riadne upovedomený obvinený, a ak má obhajcu, jeho obhajca.

Predmetná poškodená bola vypočutá:

- dňa 30.05.2019

- dňa 30.05.2019

- dňa 01.06.2019 - o týchto úkonoch boli upovedomí obaja v tom čase obvinení, ktorí nežiadali, aby boli osobne pri výsluchu prítomní - č. I. 162, 163.

Podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr.por. bola prečítaná výpoveď svedka K. N. (cestujúci v autobuse) - v prípravnom konaní dňa 31.05.2019 - č. I. 132-135 na hlavnom pojednávaní dňa 04.marca 2020.

Preukázané bolo v konaní pred súdom - že na adrese, ktorú predmetný svedok uviedol pri svojom výsluchu v prípravnom konaní, sa nezdržoval.

Naviac tento sám vo svojej výpovedi vypovedal, že je „bezdomovec“.

Zo správy zo dňa 19.11.2019, ktorá bola doručená prokurátorom, bolo preukázané, že na základe vyťaženia matky predmetného svedka - sa tento mal dlhodobo zdržiavať mimo domova, nebola s ním v žiadnom kontakte a nebol jej známy ani jeho pobyt ani pohyb.

Na základe rôznych informácií bolo zistené, že ide o osobu bezdomovca - čo pri svojom výsluchu i sám svedok vypovedal.

Súd v danom prípade preto podľa § 88 ods. 1 Tr.por. vydal uznesenie, ktorým podľa § 88 ods. 1 Tr.por. nariadil obmedziť osobnú slobodu predmetného svedka. Zo správy od Národnej ústredne SIRENE bolo preukázané, že predmetný svedok bol dňa 22.01.2020 zadržaný v detenčnom zariadení vo Viedni (Rakúsko) a zároveň následne sa mal nachádzať v justičnom zariadení vo Viedni vo vyšetrovacej väzbe v súvislosti s trestnou činnosťou. Dátum jeho prepustenia nebol známy.

Súd vo veci po skončení hlavného pojednávania dňa 04.03.2020 odvolal predmetné uznesenie o zabezpečení svedka.

V súvislosti s predmetnou výpoveďou tohto svedka súd poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. Tpj 63/2009, podľa ktorého, obžaloba v trestnej veci môže byť opretá o výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia jeho vyhlásením (§ 206 ods. 1 Tr.por.), ak ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania „vo veci“ podľa § 199 ods. 1 Tr.por.

Osoba svedka K. N. sa pre orgány činné v trestnom konaní po dátume 31.05.2019 stala nedostupnou, zdržiavajúcou sa na neznámych miestach.

Obvinení V. Á.Š. a I. Z. o prepočítanie predmetného svedka, resp. od konfrontáciu s ním v prípravnom konaní nepožiadali a ani po preštudovaní spisu podľa § 208 Tr.por.

Obdobná situácia nastala i počas dokazovania na súde - čo vyššie súd rozviedol.

Po tom, čo predmetná výpoveď svedka bola na hlavnom pojednávaní prečítaná - k tejto výpovedi obžalovaný V. Á. vypovedal, že súhlasí s predmetnou výpoveďou. Pokiaľ išlo o obžalovaného I. Z. tento najprv s predmetnou prečítanou výpoveďou súhlasil, následne vypovedal, že nesúhlasí s predmetnou výpoveďou, že je to klamstvo, že by ich on vydieral a trval na svojej výpovedi (č. I. 736, strana 5 zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 04.03.2020).

V predmetnej veci bolo začaté uznesením trestné stíhanie dňa 27.05. 2019 a dňa 31.05.2019 - č. I. 5 a č. I. 7.

Vznesené obvinenie vo vzťahu k oboj obžalovaným bolo dňa 31.05. 2019 a zároveň v predmetný deň obvinenému V. Á. uvedené uznesenie o vznesení obvinenia bolo doručené. Obvinenému I. Z. bolo doručené dňa 01.06.2019 - č. I. 8-12.

Obžalovaný (v tom čase obvinený) V. Á. bol upovedomený o výsluchu obžalovaného (v tom čase obvineného I. Z.) dňa 01.06.2019 - č. I. 78, svedka a zároveň poškodeného W. H. dňa 31.05.2019 - č. I. 73.

Obžalovaný (v tom čase obvinený) I. Z. bol upovedený o výsluchoch svedkov S. K., svedka a zároveň poškodeného W. H. a svedkyne a zároveň poškodenej C. H. dňa 01.06.2019 - č. I. 162, svedkyne X. Q. dňa 02.06.2019 - č. I. 168.

Obžalovaný (v tom čase obvinený) V. Á. bol upovedomený o výsluchoch svedkov S. K., svedka a zároveň poškodeného W. H. a svedkyne a zároveň poškodenej C. H. dňa 01.06.2019 - č. I. 163, svedkyne X. Q. dňa 02.06.2019 - č. I. 16.

Uzneseniami Okresného súdu Bratislava IV, pod č. k. 2 Tp/2019-17, zo dňa 02.júna 2019 bol obvinený V. Á. a pod č. k. 2 Tp/27/2019-22 toho istého dňa obvinený I. Z. boli vzatí do väzby.

Následne obom obvineným boli ustanovení obhajcovia podľa § 40 ods. 1 Tr.por. z dôvodov uvedených v § 37 ods. 1 písm. a/ Tr.por.

- obhajca v tom čase obvineného V. Á.R. - prevzal opatrenie o ustanovení obhajcu dňa 06.06.2019 a uznesenie o vznesení obvinenia dňa 13.06.2019

- obhajca v tom čase obvineného I. Z. - prevzal opatrenie o ustanovení obhajcu dňa 11.06.2019 a uznesenie o vznesení obvinenia dňa 14.06.2019. Vo vzťahu k predmetnému obvinenému súd vo veci konštatuje, že pôvodný obhajca bol vo veci zrušený dňom 06.06.2019.

Pri výsluchoch svedkoch

- K.O. J. dňa 20.06.2019 - č. I. 173 - boli prítomní obaja obhajcovia
- E. Z. dňa 20.06.2019 - č. I. 178 - boli prítomní obaja obhajcovia
- W. C. dňa 04.07.2019 - č. I. 185 - boli prítomní obaja obhajcovia.

Vo veci vo vzťahu k obom obžalovaným boli vypracované znalecké posudky:

- znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria
- znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality
- znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia - vo vzťahu ku zraneniam poškodených - W. H.J. a C. H. a s tým súvisiace lekárske správy a prehliadka tela poškodeného s fotodokumentáciou a CD-diskom

- vo veci boli prehraté kamerové záznamy v súlade s ustanovením § 270 ods. 2 Tr.por. zo zastávky MHD SAV Bratislava zo dňa 22.mája 2019 v čase okolo 23:00 hod.

Pokiaľ išlo o predmetný autobus MHD linky č. 83 - kde sa stala predmetná udalosť - kamerové záznamy k dispozícii neboli z dôvodu, že predmetné vozidlo nebolo vybavené kamerovým záznamom - č. I. 401.

V spise je založený doslovný prepis záznamu - hovor bol vykonaný na tiesňovú linku 158 a uskutočnený bol v čase o 23:32:53 hod. dňa 22.mája 2019 v trvaní jedna minúta a 41 sekúnd.

Predmetný telefonický hovor bol z Dopravného dispečingu s pracovníkom operačného strediska Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava na tiesňovej linke 158.

- vo vzťahu k obžalovanému V. Á.R. boli zabezpečené listinné dôkazy:

- správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava - z ktorej bolo preukázané, že do dňa 04.07.2019 (dátum vypracovania správy) - nebol vedený na ich úrade ako uchádzač o zamestnanie. Nebol ani poberateľom žiadnej štátnej sociálnej dávky

- správa Sociálnej poisťovne zo dňa 17.06.2019 - obžalovaný bol vedený v evidencii ako platiteľ poistného. Nebol poberateľom dávok dôchodkového poistenia, nemocenských dávok, dávok úrazového poistenia, dávok v nezamestnanosti a dávok garančného poistenia

- z lustrácie Sociálnej poisťovne bolo preukázané, že od 09.10.2018 do 31.05.2019 bol zamestnancom K.G.V. Security, s.r.o. so sídlom Bratislava. Tiež bola preukázaná dohoda o vykonaní práce u spoločnosti Stage Hands, s.r.o. Bratislava, a to od 27.05.2019

do 03.06.2019

- odpis registra trestov - žiadny záznam
- evidencia priestupkov od 17.11.2016 do 27.08.2019 - vyplynuli celkove štyri priestupky
- 22.05.2019 o 01:95 hod. - napomenutie za porušenie nočného kludu
- 09.12.2017 - napadnutie inej osoby s pokutou vo výške 30,-- Euro
- 15.01.2017 - priestupok proti verejnému poriadku s pokutou vo výške 15,-- Euro
- 17.11.2016 - priestupok proti verejnému poriadku s okutou vo výške 20,-- Euro

Obžalovaný potvrdil na hlavnom pojednávaní, že ku dňu 15.apríl 2020 predmetné pokuty z jeho strany neboli uhradené.

Obžalovaný je od 31.mája 2019 vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava.

- vo vzťahu k obžalovanému I. Z. boli zabezpečené listinné dôkazy:

- správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava - z ktorej bolo preukázané, že do dňa 14.06.2019 (dátum vypracovania správy) - nebol vedený na ich úrade ako uchádzač o zamestnanie. Nebol ani poberateľom žiadnej štátnej sociálnej dávky

- správa Sociálnej poisťovne zo dňa 17.06.2019 - obžalovaný nebol vedený v evidencii ako platiteľ poistného. Nebol poberateľom dávok dôchodkového poistenia, nemocenských dávok, dávok úrazového poistenia, dávok v nezamestnanosti a dávok garančného poistenia

- odpis registra trestov, z ktorého vyplynuli dva záznamy:

- Okresný súd Bratislava III, sp.zn. 6 T/96/2018 - rozsudkom zo dňa 28.03.2019 obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 212 ods. 2 psím. f/ Tr.zák. Uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok. Skúšobná doba mala uplynúť dňa 28.marca 2020. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.marca 2019. Skutky boli páchané dňa 24.11.2017, 02.01.2018, 17.01.2018.

- Okresný súd Bratislava II, sp.zn. 1 T/82/2018 - rozsudkom zo dňa 25.04.2019 bol uznaný vinným podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr.zák. a súdom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na vyššie uvedené odsúdenie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.apríla 2019. Sutok bol dokonaný dňa 31.07.2017.

- evidencia priestupkov od 04.02.2016 do 27.08.2019 - vyplynuli celkove tri priestupky

- z toho dva priestupky proti majetku

27.07.2017 - pokuta vo výške 15,-- Euro

04.02.2016 - pokuta vo výške 10,-- Euro

- jeden priestupok proti verejnému poriadku 19.03.2017 - pokuta vo výške 16,-- Euro.

Obžalovaný potvrdil, že ku dňu 15.apríl 2020 predmetné pokuty z jeho strany neboli uhradené.

Obžalovaný je od 01.júna 2019 vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav veci:

Preukázané bolo, a to nielen z kamerových záznamov - že v predmetný večer na zastávke MHD SAV boli ako obaja poškodení tak i obžalovaní ako i svedkovia S. K. a O. Q.. Všetci čakali na linku MHD autobusu č. 83 - aby mohli do predmetného autobusu nastúpiť.

Predtým, ako obžalovaní ako i svedkovia S. K. a O. Q.

do predmetného autobusu nastúpili, vypovedali, že traja z nich - obžalovaní V. Á., S. K. O. O. Q. (nevlastný brat obžalovaného V. Á.) strávili spoločný deň v mestskej časti Dúbravka - mestská časť Bratislava IV, kde bol s nimi i kamarát O. J.. Všetci spoločne v rámci tohto stretnutia požívali i alkoholické nápoje, ktoré si zakúpili. Takto v mestskej časti Dúbravka boli približne od 14:30 hod.

do 22:00 hod. predmetného dňa a večera - pretože následne asi o 22:00 hod. odišli všetci štyria na autobus MHD, ktorý išiel smerom na železničnú stanicu, pretože O. J. potreboval odísť domov do Dunajskej Stredy.

Po tom, čo odišiel na železničnú stanicu, a teda domov O. J. - všetci traja obžalovaní V. Á., O. Q. a S. K., keďže boli s kamarátkami dohodnutí, že sa vrátia do mestskej časti Dúbravka odchádzali na autobusovú zastávku SAV - smerom do Dúbravky. V tomto čase stretli i obžalovaného I. Z., ktorý sa k nim pridal. Obžalovaný I. Z. potvrdil, že sa stretol s obžalovaným V. Á., jeho bratom ako i so svedkom S. K.. I on podľa jeho vlastnej výpovede mal „už trochu vypité“.

Na predmetnej autobusovej zastávke SAV už boli obaja poškodení, ktorí si čítali informácie z Grafikonu ako i vyššie uvedení obžalovaní a predmetní dvaja svedkovia.

I z kamerového záznamu, a teda nielen z výpovede poškodených, bolo preukázané, že už na predmetnej zastávke SAV robili krik, buchotali, rozhadzovali rukami, tancovali, objímali sa, navzájom sa zdvíhali a správali sa tak v rozpore s dobrými mravmi.

Následne ako obaja obžalovaní a svedkovia O. Q. a S. K. - tak i poškodení obaja nastúpili do autobusu MHD č. 83.

Preukázané bolo, že predmetný autobus linky č. 83, kde sa následne stala trestná činnosť, nemal k dispozícii vnútornú kameru, z ktorej by následne mohli byť kamerové záznamy, ktoré by poukazovali na skutočnosti, ktoré mali prebiehať vo vnútri autobusu.

Do predmetného autobusu všetci štyria - t.j. obaja obžalovaní ako i svedkovia S. K. a O. Q. nastúpili do zadnej časti autobusu - podľa výpovede obžalovaného V. Á. na štvorsedadlo - t.j. miesto kde sú štyri sedadlá - oproti - aby boli všetci spolu. Obaja poškodení nastúpili do prednej polovice autobusu.

V autobuse podľa výpovede poškodeného W. H. bolo asi 20 ľudí - ktorí postupne vystupovali a nastupovali na jednotlivých zastávkach linky č. 83.

Obžalovaný V. Á.R. potvrdil, že svedok S. K. a obžalovaný I. Z. pootvárali okná a obžalovaný I. Z. začal v autobuse fajčiť. Obžalovaný V. Á. si z tejto cigarety tiež potiahol. I sám obžalovaný I. Z. potvrdil,

že v autobuse mal zapálenú cigaretu. Okrem obžalovaného V. Á. podľa výpovede obžalovaného I. Z. fajčil i svedok S. K.. Obžalovaný I. Z. predmetnú cigaretu doniesol zapálenú už do autobusu. Potvrdil to samotný obžalovaný, ale i svedkyňa a zároveň poškodená C. H..

Svedok K. J. - ako cestujúci v autobuse tiež potvrdil, že i on zacítil cigaretový smrad.

Obaja poškodení ako i obžalovaný V. Á. potvrdili, že v autobuse robili hluk, vykrikovali. Poškodení navyše vypovedali, že behali po autobuse, otvárali a búchali oknami - „ukazovali, že autobus je ich“. Opovrhovali všetkým, čo je ľudské, správali sa hlučne. Toto potvrdil aj obžalovaný V. Á., že svedok S. K. utekal po autobuse a že robili veľký krik.

To bol i dôvod oboch poškodených, že si presadli a teda presunuli sa viac dopredu - sedeli asi v treťom rade od vodiča na pravej strane.

Nikto z cestujúcich sa do predmetnej situácie nezapájal - poškodený W. H. usúdil, že ľudia - cestujúci mali strach - čo následne po skončení incidentu mu potvrdili i osoby, ktoré sedeli v autobuse. Reakcia cestujúcich bola taká, že od týchto obžalovaných a dvoch svedkov S. K. a O. Q. bočili, sadali si ďalej. Z predmetného tak vyplýva, že situácia v autobuse nebola tak priaznivá v prospech cestujúcich.

Následne obžalovaný V. Á. aj podľa svojej výpovede sa presunul z miesta kde sedel s ostatnými (vzadu švormiestne sedadlá oproti) do prednej strednej časti autobusu, a to na to, kde bolo dvojsedadlo. Za ním sedeli poškodení. I obžalovaný I. Z. potvrdil, že obžalovaný V. Á. si išiel presadnúť do prednej

časti autobusu, a to v mieste zastávky Patrónka. On zostal sedieť v zadnej časti autobusu spoločne so svedkami O. Q. a S. K..

Preukázané nielen z výpovede obžalovaného V. Á.Š., oboch poškodených, ale i svedka S. K. bolo, že obžalovaný V. Á. si vyzul ponožku, ktorá bola mokrá. V tom čase prišiel k nemu práve svedok S.R. K., ktorý podľa jeho výpovede sa ho opýtal, na akej zastávke vystúpi. Obaja tak (obžalovaný V. Á., ako i svedok S. K.) sedeli za poškodenými. Reakcia obžalovaného V. Á. bola, že predmetnú mokrú ponožku hodil do svedka S. K.. Svedok S. K. predmetnú ponožku hodil naspäť s úmyslom do obžalovaného V. Á.Š.. Predmetná ponožka však trafila poškodeného W. H., a to do ramena, na čo sa oprávnené poškodený ohradil a napomenul ich, aby sa správali slušne. Toto potvrdil aj obžalovaný V. Á. aj svedok S. K..

Následne obaja poškodení išli za šoférom autobusu a upozornili ho na nevhodné správanie predmetných osôb. Svedok W. C. potvrdil, že mu na kabínu zaklopali dvaja ľudia - muž a žena - s tým, „že v autobuse v zadnej časti štyria chalani robia bordel po autobuse, že fajčia a po autobuse.“ Z uvedeného dôvodu on preto zastavil autobus na zastávke Damborského (v súčasnosti zastávka Záluhy) a „išiel predmetným osobám dohovoriť, aby z autobusu vystúpili, lebo inak nepôjde“. Išiel tam i poškodený - aby

„takýmto spôsobom pomohol šoférovi“ - vodičovi autobusu. Následne sa obaja presunuli naspäť do prednej časti autobusu MHD.

I svedkyňa E. Z. potvrdila, že keď autobus zastal na zastávke Damborského a šofér otvoril tak všetky dvere na autobuse.

Súd v tejto časti poukazuje na výpoveď obžalovaného V. Á. - ktorý vypovedal, že už v čase keď došlo k incidentu - v súvislosti s predmetnou ponožkou - „už vtedy dobehol I. Z. (obžalovaný) aj s mojím bratom O. (Q.) a I. začal byť agresívny. Vulgárne im nadával, aj tomu mužovi aj tej žene“. Obžalovaný V. Á. si preto sadol podľa svojej výpovede do zadnej časti autobusu. V tomto čase išiel predmetný manželský pár za vodičom autobusu. Obžalovaný V. Á. bol podľa svojej výpovede v zadnej časti autobusu. Obžalovaný I. Z. ako i S. K. však boli v prednej časti autobusu. Následne obžalovaný V. Á. išiel opätovne do prednej časti autobusu (lebo vypovedal, „že niektorý - buď obžalovaný I. Z. alebo S. K. mu dozadu zakričali - že predmetný muž - poškodený mal povedať, že je zkurvyn syn alebo soplák zalepený, čo ho vyprovokovalo“).

Predmetné skutočnosti nepriamo potvrdil i sám obžalovaný I. Z., ktorý vypovedal - že s predmetným poškodeným sa rozprával - pretože poškodený mu mal povedať o predmetnej ponožke.

I samotný poškodený vypovedal, že po incidente s predmetnou „ponožkou“ - prišli i zvyšní dvaja chalani zozadu autobusu.

Po tom, čo vodič autobusu a poškodený boli tak v prednej časti autobusu, obžalovaný V. Á. reagoval spôsobom, že poškodenému W. H. a jeho manželke začal vulgárne nadávať a začal robiť v autobuse krik a následne fyzicky napadol poškodeného W. H.. Obžalovaný V. Á. potvrdil, že poškodeného udrel minimálne štyri - päťkrát päťami do tváre. Podľa jeho výpovede to viackrát nebolo.

Poškodený potvrdil, že zo strany obžalovaného V. Á. bol fyzicky napadnutý, a to spôsobom, že tento na jeho osobu zaútočil päťami - udieral ho do rôznych častí tela - hlavy, tváre, ramena. Podľa jeho výpovede bol udieraný celkovo asi pätnásťkrát. Obžalovaný V. Á. ho udieral do oblasti tváre päťami oboch rúk. Proti predmetným úderom aktívne nevystupoval, on neudrel nikoho - bránil sa len ústupom a verbálne hovoril, aby prestal.

I samotný obžalovaný V. Á. potvrdil, že sa s poškodeným „dotáhal slovne“ - keďže podľa jeho výpovede poškodený dal ruku pred seba - z dôvodu, aby obžalovaný nemohol ísť k nemu.

Svedok K. N. potvrdil, že v autobuse zadriemal, ale zobudil sa na krik a nadávky. Videl, ako obžalovaný V. Á. udrel päťou do oblasti tváre muža, a to v prednej časti autobusu.

Svedok W. C. tiež potvrdil, že na poškodeného bolo fyzicky zaútočené a tiež videl, že i poškodená mala poranenia na tvári a pri nej stál poškodený. Obžalovaný V.

Á. podľa jeho výpovede bol agresívny. On preto volal telefonicky Dopravný dispečing. Predmetná skutočnosť bola potvrdená - pretože v spise je založený doslovný prepis telefonického hovoru - medzi pracovníkom Dopravného dispečingu a pracovníkom Operačného strediska Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava na tiesňovej linke č. 158. Predmetný hovor bol v čase o 23:32:53 hod. - a v tomto čase už podľa výpovede pracovníka Dopravného dispečingu mali byť predmetní páchatelia už ujení.

Svedok K. J. vypovedal, že videl útok na poškodeného. Tento útok bol však neprehľadný a videl zároveň ako po predmetnom útoku ako poškodený tak i poškodená mali krvavé tváre.

Poškodená C. H. potvrdila, že obžalovaný V. Á.X. fyzicky napadol jej manžela - okrem predmetného fyzického útoku boli z jeho strany i vulgárne nadávky.

Svedok S. K. tiež potvrdil, že pokiaľ išlo o obžalovaného V. Á., videl predmetný konflikt, ktorý bol medzi poškodeným a obžalovaným V. Á.. Videl, ako obžalovaný V. Á. fyzicky napadol poškodeného - tohto bil päťami do oblasti tváre, a to minimálne päťkrát, možno i viac. Poškodený sa vôbec nebránil (t.j., že by obžalovaného naspäť udieral) - tento si len zakrýval tvár.

Súd v tejto časti poukazuje na závery znaleckého posudku znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia. Na základe lekárskeho správ, jednotlivých vyšetrení, ktoré poškodený vykonal, ako i fotodokumentácia poškodeného v spise znalec skonštatoval, že poškodený utrpel povrchové poranenie čela, ľavého okolia oka a obočia, ako aj pravého pleca - a to spôsobom - opakovanými údermi tupohranatým predmetom bez ostrých hrán. Týchto úderov bolo minimálne štyri - päť úderov a mohli vzniknúť spôsobom, ako o nich vypovedal poškodený. Predmetné obmedzenia mal poškodený len mierne - užíval lieky proti bolesti, obmedzený bol bolesťami hlavy, opuchom ľavého oka. Všetky obmedzenia boli mierne a nezávažné.

Pokiaľ išlo o poškodeného W. H. tento vypovedal, že všetci štyria sa postavili okolo nich. Potvrdil, že obžalovaný V. Á.R. ho fyzicky napadol. Zároveň však vypovedal, že okolo boli ostatní - „tak som nevedel ako sa brániť, lebo som nevedel či nepríde z ďalšej strany rana. Toto potvrdila i poškodená C. H. a nižšie uvedené dôkazy.

V tejto časti však súd uvádza s prihliadnutím nielen na výpoveď poškodeného - ale i samotných obžalovaných - že obžalovaný I. Z. v prednej časti autobusu bol prvýkrát prítomný v čase - keď došlo k incidentu s predmetnou ponožkou. Doslova obžalovaný I. Z. vypovedal: „Ja som sa pozrel a videl som ako jeden pán išiel napadnúť V., ale nenapadol ho. Ja som sa postavil a pýtal som sa čo sa deje“. Z tejto časti výpovede teda vyplýva, že obžalovaný I. Z. bol pri obžalovanom V. Á. ako i pri poškodenom - v ich blízkosti.

Predmetná táto časť korešponduje i s výpoveďou obžalovaného V. Á. - ktorý tiež potvrdil, že už v tomto čase pribehol ku nim obžalovaný I. Z. s jeho nevlastným bratom O. Q.. Zároveň predmetný obžalovaný vypovedal, že už

v tomto čase bol obžalovaný I. Z.: „začal byť agresívny. Vulgárne im nadával, aj tomu mužovi aj tej žene. Presné nadávky neviem“.

Pokiaľ išlo o poškodenú táto bola pri poškodenom. Táto i podľa výpovede svedka S. K. mala záujem na tom aby sa predmetná vec ukludnila. Táto keďže bola pri poškodenom sa snažila preto medzi nich postaviť - čo bolo dôsledkom toho, že obžalovaný V. Á.R. ju „jednou silnou ranou päťou trafil do tváre takou silou, následkom čoho si ona až sadla na stoličku. Táto rana ako keby ju omámila a zároveň pod vplyvom tohto úderu si udrela rameno a hlavu do skla, ktoré oddeľuje miesto na sedenie od dverí do autobusu“. I napriek tomuto udretiu podľa výpovede predmetného svedka - obžalovaný V. Á.

vo fyzickom útoku na poškodeného pokračoval, a to v úderoch päšťami.

Svedok K. N. potvrdil, že videl ako bola fyzicky napadnutá i poškodená - vypovedal - „žena, ktorá bola vedľa predmetného muža" - ktorý bol fyzicky napadnutý.

Poškodený W. H. potvrdil, že i keď obžalovaný V. Á. videl, že jeho manželka má zdeformovanú tvár - od svojho fyzického konania neupustil, stále sa vyhrážal, oboch častoval vulgarizmami.

Poškodená C. H. potvrdila, že po tom čo „dostala ranu" - bola to jedna rana mala chvíľkový výpadok - pretože po rane ostala sedieť. Ona z predmetného dôvodu sedela v autobuse vpredu na pravej strane autobusu. Predmetnú osobu obžalovaného V. Á.R. charakterizovala ako agresívneho, nepríčetného.

Poškodená na rozdiel od obžalovaného V. Á. nevypovedala, že by predmetný úder zo strany obžalovaného na jej osobu mal byť „vykonaný omylom".

I poškodený W. H. vypovedal k tejto časti, že poškodená - jeho manželka práve na obžalovaného V. Á. kričala a aj týmto spôsobom bránila jeho (poškodeného).

Preukázané bolo dokazovaním - že fyzicky na poškodených nikto iným okrem obžalovaného V. Á. fyzicky nezaútočil - preto všetky zranenie, ktoré boli spôsobené ako poškodenému ako i poškodenej, spôsobil práve obžalovaný V. Á..

Ako poškodení, tak i obžalovaný V. Á., svedkovia S. K. ako i O. Q. vypovedali, že po predmetnom fyzickom útoku zo strany obžalovaného V. Á. - títo traja vystúpili z autobusu a vo vnútri v autobuse zostal obžalovaný I. Z. ako i obaja poškodení.

Poškodený W. H. potvrdil, že pokiaľ išlo o obžalovaného I. Z. tento po tom, čo predmetný útok zo strany obžalovaného V. Á.R. bol ukončený a tento spoločne so svedkami S. K. a O. Q. opustili autobus - v autobuse zostal obžalovaný I. Z.. Tento ich urážal, kričal na nich (ako jeho tak i na manželku). Bol vo vzťahu k jeho osobe značne vulgárny. Okrem vulgarizmov však obžalovaný I. Z. im veľakrát opakoval - že ich zlikviduje, a že ich pozabija. Toto naznačoval so zdvihnutými a zaťatými päšťami - že bude pokračovať v bitke, ale neudrel ich. Stále im poškodeným nadával, veľakrát hovoril, že ich zabije a tiež povedal: „keď pôjdete na políciu, tak vás zabijem".

Toto potvrdila i poškodená, že ona počula vyhrážky - že ich zabijú, keď zavolajú políciu - a to z úst obžalovaného I. Z..

V súvislosti s obžalovaným I. Z. poškodený predmetné skutočnosti zopakoval a teda potvrdil i na hlavnom pojednávaní, že tento obžalovaný i keď videl, že jeho manželka je vážne zranená - pokračoval najprv hrubými nadávkami voči jeho osobe a i naznačoval, že v útoci bude pokračovať - a to spôsobom, že keď sa blížil ku nemu - „blížil sa ku mne so zovretými päšťami. K útoku však nedošlo":

I svedok S. K. vypovedal, že on tiež osobne počul ako sa vyhrážal obžalovaný I. Z. obom poškodeným, že ak zavolajú policajtov tak ich zlikviduje, zabije. Predmetný svedok na hlavnom pojednávaní predmetné skutočnosti potvrdil - tiež vypovedal, že keď sa obžalovaný I. Z. vyhrážal poškodeným - že ak zavolajú policajtov tak, ich zlikviduje, že ich zabije - bol obžalovaný V. Á. už mimo autobusu.

Súd poznamenáva, že miesto, kde došlo k týmto vyhrážkam zo strany obžalovaného I. Z. - bolo vo vnútri autobusu - pretože autobus mal otvorené všetky dvere a keďže obžalovaný V. Á. bol vonku (a nie teda v autobuse pri týchto vyhrážkach zo strany obžalovaného I. Z.) bolo to zreteľne počuť - čo obaja poškodení riadne vnímali a počuli.

Svedok O. Q. tiež vypovedal, že počul ako obžalovaný I. Z. sa vyhrážal poškodeným, a to: že „keď to dáte na políciu, tak vás zlikvidujem, zabijem a to je asi všetko".

Svedok K. N. potvrdil, že počul ako obžalovaný I. Z. kričal

na poškodených, že ich zabije. „Ty nevieš kto som ja, skús ma udat“ a vyhrážal sa im, že ich zabije. Tiež vypovedal, že počul, že obžalovaný I. Z. zakričal: „keď pôjdete na políciu, tak vás zabijem“.

Pokiaľ išlo o výpoveď obžalovaného I. Z. - že on vlastne vytiahol obžalovaného V. Á. z autobusu a snažil sa, aby bol konflikt ukončený k tomuto súd poznamenáva - že toto sa uskutočnilo - ale až po tom, čo aj verbálny konflikt obžalovaného I. Z. bol už ukončený (t.j. po tom, čo sa tento vyhrážal poškodeným zabitím v prípade oznámenia veci na políciu), a preto nemožno hovoriť - tak ako to prezentoval obžalovaný I. Z., že sa snažil zabrániť konfliktu - predmetný konflikt ako fyzický a verbálny zo strany obžalovaného V. Á. ako i verbálny zo strany obžalovaného I. Z. bol ukončený.

Sám obžalovaný V. Á. potvrdil, že po tom, čo on z autobusu vystúpil - po z jeho strany fyzickom útoku - spoločne s S. K. a O. Q. v autobuse zostal obžalovaný I. Z..

Svedkyňa E. Z. k predmetnej skutočnosti vypovedala, že pokiaľ išlo obžalovaného V. Á. - po tom, čo už bol vonku - chcel sa obžalovaný V. Á. vrátiť do autobusu a vtedy obžalovaný I. Z. - ktorý bol v tom čase v autobuse prišiel k obžalovanému V. Á.X. a z autobusu ho vyvliekol vonku.

Svedkyňa potvrdila ako v prípravnom konaní („blondiak druhýkrát vbehol do autobusu a obžalovaný I. Z. sa ho snažil zobrať odtiaľ“).

Na hlavnom pojednávaní tiež vypovedala „že obžalovaný V. Á. sa vrátil naspäť do autobusu a vtedy obžalovaný I. Z. prišiel k obžalovanému V. Á. - ktorého ako keby chytil okolo pása neviem ako a tak akoby ho vyvliekol z autobusu, aby ušli preč.“

I svedok K. J. potvrdil - že obžalovaný V. Á. sa druhýkrát do autobusu vrátil a vtedy obžalovaný I. Z. sa mu snažil zabrániť, že ho ťahal - „že ho aj vysotil preč z autobusu“.

V prípravnom konaní vypovedal - a teda potvrdil, že obžalovaný V. Á. bol vonku - pretože vypovedal: „kričal na neho nech idú preč a keď sa vrátil do autobusu tak ho držal, tak ako keď sa snažíte držať agresívneho kamaráta, aby nepokračoval v bitke“.

Pokiaľ ide o vodiča autobusu - tento ako i sám vypovedal v obave o svoju bezpečnosť išiel rýchlo do kabíny vodiča autobusu a volal zo svojho mobilného telefónu dopravný dispečing - bolo to už v čase keď bol fyzický konflikt medzi obžalovaným V. Á. a poškodeným. Tomuto napovedalo i následné spojenie predmetného pracovníka dopravného dispečingu s políciou - je preto pochopiteľné - že i keď predmetný svedok vypovedal, že videl ako predmetný obžalovaný I. Z. - vyťahuje toho útočníka z autobusu - toto práve s prihliadnutím nielen na výpovede poškodených, ale i svedkov S. K., E. Z. a K. J. - bolo už vo fáze - keď obžalovaný V. Á.X. - čo ani on sám nepoprel bolo v štádiu keď už chcel vojsť druhýkrát do predmetného autobusu - a kedy už boli zo strany obžalovaného I. Z. vykonané predmetné vyhrážky. Predmetný svedok totiž sám vypovedal - že keď volal na predmetný dispečing - videl ako „chalan bije toho pána a videl aj pani ako má zranenia na tvári. Počul som len krik, ale čo kričali neviem povedať. Ja som tomu nevenoval takú pozornosť, chcel som zavolať pomoc. Vonku pri autobuse nepočul krik - venoval som sa volaniu pomoci“: znamená to tak, že on nebol osobne účastníkom celého konfliktu, ktorý bol v predmetný večer.

Obžalovaný I. Z. tak tiež „prispeľ svojím dielom k eskalácii napätia“ nielen vulgárnymi nadávkami, ale i vyhrážkami ako i zaťatými päsťami. Z dokazovania tak vyplynulo, že v jeho osobe (ako to obžalovaný I. Z. traktoval počas dokazovania) - v žiadnom prípade nepôsobil v priebehu útoku ako zmierovač napätia a ako ten, ktorý obžalovanému V. Á. zabránil v pokračovaní útoku.

Je tak z vyššie uvedeného zrejmé, že obžalovaný V. Á. keďže videl, že obžalovaný I. Z. bol ešte vo vnútri v autobuse kde boli poškodení - sa do predmetného autobusu vrátil.

Poškodený W. H. vypovedal a potvrdila to i poškodená, že oni počuli aj ako obžalovaný V. Á.R., ktorí už bol vonku a teda nie v autobuse - „že môžeme ísť aj na políciu, ale potom nás zabije“.

V tomto čase keď už bol obžalovaný V. Á. vonku - búchal na sklo autobusu a stále volal poškodeného, aby išiel vonku. Jeho snahou bolo sa dostať do autobusu - čo sa

mu aj podarilo a vtedy to bol obžalovaný I. Z. ktorý ho automaticky vytiahol von - súd v tejto časti poukazuje na vyššie rozvedené výpovede.

Dokazovaním bolo preukázané nielen z výpovede obžalovaného V. Á., ale i obžalovaného I. Z. ako i poškodených - že následne ako samotní obžalovaní tak i svedkovia S. K. a O. Q. prebehli na druhú stranu, a to na autobus - kde nastúpili na autobus, ktorý išiel na opačnú stranu - t.j. do centra mesta. Išli opätovne autobusom č. 83. Poškodení spoločne s vodičom autobusu čakali na príchod polície, sanitky.

V súlade so znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia, ako i výpoveďou poškodenej v prípravnom konaní a listinnými dôkazmi založenými v spise - lekárske správy vo vzťahu k poškodenej bolo preukázané, že táto protiprávnym konaním obžalovaného V. Á.X. jeho predmetným jedným silným úderom spredu na oblasť tváre v mieste ľavého oka a líca utrpela prelomenie jarmového oblúku, bočnej steny ľavej očné a hornej časti ľavej čeluste. Zároveň u poškodenej došlo k nakrvácaniu do ľavého oka bez poškodenia sietnice. Predmetný krvný výron zasiahol aj predný segment ľavého oka po úroveň sklovca. Predmetný úraz bol spôsobený podľa výpovede poškodenej a bol silný.

Predmetný typ zlomeniny jarmového oblúku, očné a hornej čelustnej dutiny vľavo s posunom úlomkov, ktorý si vyžiadal operáciu a ambulantnú liečbu presiahol dĺžku 42 dní (znalecký posudok bol vypracovaný ku dňu 19.júl 2019). Vo vzťahu k predmetnému zraneniu vzhľadom na okolnosti liečby bola nevyhnutná operácia - poranenie si vyžiadalo urgentné ošetrovanie po úraze, a to v nemocnici Kramáre a následne na Klinike tvárovej, ústnej a čelustnej chirurgie v nemocnici Ružinov. Operácia bola vykonaná dňa 24.mája 2019 s použitím titanového implantátu a repozíciou zlomeniny. Ústavná liečba tak trvala od 23.mája 2019 do 26.mája 2019 a následne bola ambulantná liečba - ktorá bola doplnená o liečbu na poúrazovú poruchu inervácie vetvy trojklaného nervu, liečba liekmi najmä na výživu poškodeného nervu trvala aj v čase vypracovania predmetného znaleckého posudku.

Vzhľadom na predmetné zranenie, ako i výpoveď samotnej poškodenej - predmetná bolestivosť zranenia bola v prvých dňoch silná - i vzhľadom na operačný zákrok. Po tom, čo sa ústavná hospitalizácia zmenila na ambulantnú, bolo nevyhnutné užívanie antibiotík do sedem dní, dlhodobé užívanie vitamínových preparátov na výživu predmetného trojklaného nervu po dobu viac ako 42 dní, nemožnosť prijímanie tuhšej stravy - t.j. len kašovitá strava, obmedzené otváranie úst po dobu presahujúcu 42 dní. Bolestivosť miernejšia nastala po vybratí stehov - ale i napriek tomu boli pretrvávajúce poruchy citlivosti ľavej strany tváre v dôsledku úraza. Po dobu práceneschopnosti poškodená nemohla vykonávať väčšiu fyzickú aktivitu, a to minimálne mesiac. Predmetné poranenie zanechalo dočasné následky v podobe stárnutej ľavej strany tváre, tiež operačná jazva pod ľavým okom v dĺžke päť centimetrov - ako kozmetický defekt na tvári. I dva mesiace po predmetnom úraze poškodená otvárala ústa obmedzene. Minimálne desať dní mala obmedzené i videnie - pretože mala silné zakrvácanie ľavého oka - nemohla sledovať po túto dobu monitor, obmedzené mala šoférovanie vozidla po dobu do dvoch týždňov.

I ku dňu vypracovania predmetného znaleckého posudku nebola doba liečenia

u poškodenej uzatvorená - presiahla už 57 dní - znalec predpokladal, že presiahne i dobu 60 dní.

Súd konštatuje, že pravdivosť tvrdení svedka sa všeobecne posudzuje aj hľadiská jeho osoby a zistenia, či má motív uvádzať nepravdu a „škodiť“ obžalovaným. Pritom však nemožno neopomenúť, že svedok

na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu kým nie je preukázaný opak.

V tomto konaní sa nepreukázalo, že by obaja poškodení vypovedali nepravdu o podstatných okolnostiach a nezistil ani relevantný motív predmetných poškodených, na krivé obvinenie vo vzťahu k obžalovaným.

Poškodení obžalovaných, ale ani ich kamarátov - svedkov O. Q. a S. K. nepoznali pred predmetným skutkom. Predmetné osoby videli prvýkrát v živote.

Zo strany poškodených nebolo preukázané, že mali teda nejaký motív im svojou výpoveďou škodiť.

V tejto súvislosti súd poukazuje na výpovede poškodených zo dňa 30.05.2019 (poškodený - č. I. 121, čas - 23:00 hod - 23:20 hod. a poškodená - č. I. 129 - čas 23:30 hod. - 23:50 hod) - kde títo poškodení prišli na políciu bez predvolania, a to po tom, čo z ich strany v predmetný deň bola vykonaná rekognícia a v rámci predmetnej rekognície označili osobu. Práve predmetným výsluchom sa vyjadrili i k tejto osobe, a to v súvislosti, že nešlo

o osobu, ktorá by mala byť páchatelom. Urobili tak, ako sami vypovedali - „tak vykonali z dôvodu, že mali by výčitky svedomia, aby nebol odsúdený nevinný človek“.

Aj táto skutočnosť súd utvrdila v presvedčení, že u poškodených nebol žiadny zámer v tejto veci škodiť obžalovaným, uvádzať nepravdu o predmetnej veci.

V danej veci nemožno neopomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky i právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu kým nie je preukázaný opak.

Obaja poškodení vo veci vypovedali viackrát, a to v prípravnom konaní, poškodený vypovedal aj na hlavnom pojednávaní - keď navyše bol zoči voči obom obžalovaným. Obaja vypovedali logicky, súvisle a teda ich výpovede mali ucelený charakter. Ich výpovede považoval súd za logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú, pravdivú a vierohodnú a teda jej prisúdil rozhodujúcu dôkaznú silu, dostatočnú na preukázanie viny obžalovaných aj s ďalšími vyššie rozvedenými podpornými dôkazmi (čiastočné výpovede vyššie rozvedených svedkov, čiastočné priznanie obžalovaného V. Á., lekárske správy ohľadom zranení

vo vzťahu k poškodeným, kamerové záznamy zo zastávky SAV, doslovný prepis volania na tiesňovú linku Dopravného dišpečingu s pracovníkom Operačného strediska Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava na tiesňovú linku č. 158).

Obaja obžalovaní v časti ohľadom vydierania popierali spáchanie skutku v celom rozsahu. Aj v tejto časti však súd vychádzal v prvom rade z výpovede oboch poškodených, ale opätovne i svedkov vzťahujúcich sa k tejto časti - ktorá je vyššie rozvedená.

Opätovne aj v tejto časti súd považoval výpovede v prvom rade poškodených za logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú, pravdivú a vierohodnú.

Je pochopiteľné, že obžalovaní popierajú spáchanie skutku (obžalovaný V. Á. aj vo vzťahu k zločinu ublíženia na zdraví) - ktorý prokurátor kvalifikoval ako zločin vydierania a využívajú tak svoje zákonné právo hoci aj beztrestne klamať. Výpoveď obžalovaného musí vždy súd posudzovať s rešpektom a s ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinou pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného všeobecne predložiť súdu svoje „alibi“ a tak dodať svojimi vyjadreniami „punc“ úplnej pravdivosti.

Pokiaľ obhajoba dávala súdu za to, že je povinný aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného vo vzťahu k obžalovanému I. Z. a vo vzťahu k obžalovanému V. Á. v súvislosti s trestným činom - zločinom vydierania) - vzhľadom na výpoveď obžalovaných a výpovede svedkov - poškodených - ako hlavného dôkazu, ale podporne k tejto časti i čiastočné výpovede svedkov (opätovne vyššie rozvedených) - ako už vyššie súd rozviedol výpovede poškodených neboli osamotené.

Súd hodnotí dôkazy z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti a to každý jednotlivo, ale zároveň v ich súhrne. Pri hodnotení výpovedi svedka skúma súd, či je logická, či sa svedok neodchyľuje od svojej prechádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok musí zisťovať, prečo k nim vo výpovedi svedka dochádza.

Len v prípade, že výpoveď svedka mala slúžiť ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

V danom prípade tomu tak nebolo (k dispozícii - vyššie rozvedené boli i iné zabezpečené dôkazy) a nevznikla tzv. „dôkazná núdza“, a preto sa nemusela aplikovať zásada „in dubio pro reo“ - vyplývajúca z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr.por. Obhajoba vždy môže nájsť motív, prečo všeobecne poškodený - svedok klame v neprospech obžalovaného. Argumenty však musia byť mimoriadne silné a presvedčivé, aby bolo možné vysloviť, že takáto svedecká výpoveď je nepravdivá. Takéto argumenty obhajoby ani pri nadmiernej snahe nepredložila ani vo vzťahu k obžalovanému V. Á. ani vo vzťahu k obžalovanému I. Z. a nezpochybnila sa tak hlavne výpoveď poškodených - tak, aby súd mal dôvod korigovať hodnotenie dôkazov.

Obaja poškodení a čiastočne i svedkovia (vyššie rozvedení v každej časti predmetného skutku) v jednotlivých fázach trestného konania v podstatných bodoch zhodne popísali priebeh incidentu a potvrdili skutočnosti, ktoré boli i podkladom i pre výrokovú časť rozsudku vo vzťahu k protiprávnemu konaniu obžalovaných.

Obaja poškodení boli v prípravnom konaní viackrát vypočutí - následne poškodený bol vypočutý i pred súdom - vypovedali tak v trestnom konaní opakovane. Ich výpovede i keď neboli rovnaké od slova do slova - pretože toto všeobecne nie je možné nikdy - boli však identické v tých častiach, na základe ktorých súd mohol konštatovať protiprávne konanie oboch obžalovaných.

Pokiaľ vo veci i vo vzťahu k poškodenému odstraňoval rozpory (ohľadom výpovede z prípravného konania a z konania na hlavnom pojednávaní) - súd podotýka v tejto súvislosti vo všeobecnej rovine, že je pomerne bežné, ak svedok, ktorý vypovedá v trestnom konaní opakovane, jeho viaceré výpovede nie sú úplne identické (rovnaké od slova do slova). Často sa stáva, že takáto opakovane nevypovedajúca osoba môže niečo zabudnúť, prípadne určitej okolnosti už neprikladá takú dôležitosť, alebo si na niečo dodatočne spomenie, čo v predchádzajúcej výpovedi neuviedla - a preto z predmetného dôvodu nemožno jej prisúdiť nevypovednú hodnotu.

Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru, že obžalovaný V. Á. svojim protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a v súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák.

Obžalovaný svojím protiprávnym konaním poškodenej C. H. úmyslne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, a to v súlade s ustanovením § 123 ods. 3 písm. i/ Tr.zák. ako i ustanovenia § 123 ods. 4 Tr.zák.

Podľa § 123 ods. 3 písm. i/ Tr.zák. sa ťažkou ujmuou na zdraví na účely tohoto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je porucha zdravia trvajúca dlhší čas (viac ako 42 kalendárnych dní).

Podľa § 123 ods. 4 Tr.zák. poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohoto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Súd v danom prípade predmetnú ujmu na zdraví vyhodnotil ako ťažkú ujmu na zdraví - nielen z dôvodu predmetnej pracovnej neschopnosti, ktorá bola od 22.mája 2019 do 02.augusta 2019 (t.j. celkove 73 kalendárnych dní) - ale z dôvodu, že vo vzťahu

ku poškodenej počas predmetnej pracovnej neschopnosti bol závažne ovplyvnený je obvyklý spôsob života, a to po celý čas jej pracovnej neschopnosti. Práve s ohľadom na predmetné zranenia poškodenej išlo o ťažkú ujmu na zdraví - a teda i o dlhší čas trvajú poruchu zdravia (§ 123 ods. 3 písm. i/ Tr.zák.) - pretože podľa ustálenej súdnej praxe (R 18/1969) - je takou poruchou zdravia vážna porucha zdravia (vážne ochorenie), ktoré poškodený pociťuje ako citeľnú ujmu na obvyklom spôsobe života po dobu minimálne šesť týždňov, čo v danom prípade splnené bolo. V danom prípade súd preto konanie kvalifikoval a právne posúdil v súlade s obžalobou - ako spáchanie dokonaného trestného činu - zločinu ublíženia

na zdraví a nešlo tak len v štádiu pokusu podľa § 8 Tr.zák. (primerane uznesenie Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 3 To/60/2017, zo dňa 27.06.2017 vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2 T/76/2016, zo dňa 01.03.2017). I keď poškodená bola ústavne hospitalizovaná do 26.mája 2019 - dňa 24.mája 2019 jej bola vykonaná operácia s použitím titanového implantátu a repozíciou zlomeniny. Po dobu viac ako 42 kalendárnych dní mala nemožnosť prijímania tuhšej stavu - bola to len tzv. kašovitá strava, obmedzená bola po dobu

viac ako 42 dní v otváraní úst, ústa mohla len obmedzene otvárať, mala dočasné následky v podobe střípnutej ľavej strany tváre. Po dobu pracovnej neschopnosti nemohla vykonávať väčšiu fyzickú aktivitu, mala obmedzenú telesnú námahu. Možno tak konštatovať, že bola odkázaná i na pomoc svojho manžela - teda inej osoby. Predmetné poranenia zanechali nielen kozmetický defekt na tvári pod okom jazva v dĺžke 5 cm, ale mala zanechané dočasné následky v podobe střípnutej ľavej strany tváre. V živote poškodenej tak išlo i veľmi citeľnú ujmu v spôsobe života.

Naviac v tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že poškodená nebola vypočutá pred súdom z dôvodu, že táto - okrem predmetného zranenia, ktoré jej bolo spôsobené fyzickým útokom utrpela i „duševné ochorenie“. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že po predmetnej udalosti zo dňa 22.mája 2019 - navštívila dňa 30.júla 2019 psychologickú ambulanciu, a to z dôvodu prežitia stresovej situácie. Predmetné terapeutické sedenia prebiehali individuálnou formou. Predmetnú situáciu poškodená psychológovi popisovala - pri ktorej prežívala masívnu intrapsychickú tensiu a výraznú emočnú labilitu. Predmetná psychická trauma sa zmenila na postpsychotraumatický stresový stav - s ktorým navzájom poškodená spolupracovala s predmetným psychológom.

Obžalovaný vedome a úmyselne napadol poškodenú, ktorej týmto útokom spôsobil ujmu na zdraví. Obžalovaný predmetným úderom, ktorý bol päťou a bol vedený na tvárovú oblasť - jej spôsobil zlomeninu líčkej kosti, čeľuste, vonkajšej strany ľavej očné s posunom. I keď išlo len o jeden úder tento bol silný - pretože spôsobil prelomenie jarmového oblúka, bočnej steny ľavej očné a hornej časti ľavej čeľuste. Došlo i k nakrvácaniu do ľavého oka bez poškodenia sietnice. Predmetný krvný výron zasiahol - i predný segment ľavého oka po úroveň sklovca.

Objektom preto tohto žalovaného trestného činu bolo ľudské telo a predmetom útoku bol živý človek. Práve predmetným úderom päťou do tváre poškodená spadla na sedadlo v autobuse a bola z predmetného úderu otrávená.

Zo strany obžalovaného išlo tak o fyzické násilie, ktoré bolo zamerané proti poškodenej so silnou intenzitou. Z dôvodu predmetného úderu poškodená zo stojacej polohy prešla do polohy sediacej. Išlo tak z jeho strany o aktívne konanie. Následkom tohto jeho protiprávneho konania bola tak ako súd vyššie rozviedool ťažká ujma na zdraví.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný dopustil skutku ako plne trestne zodpovedný subjekt, konajúci minimálne v nepriamom úmysle v súlade s ustanovením § 15 písm. b/ Tr.zák. Obžalovaný si musel byť vedomý toho, že spôsobom ako zasiahol do poškodenej - tj. udretie päťou do oblasti tváre jej môže spôsobiť predmetné zranenie - teda ťažkú ujmu na zdraví (na tvári sa nachádzajú dôležité životné orgány) a musel byť s tým aj uzrozumený. Súd v predmetnej veci poukazuje na predmetné okolnosti prípadu, intenzitu vedeného predmetného úderu.

Súd tak konštatoval (R 19/1963, R II/1965, R 35/1991) - že jeho úmysel smeroval

aj k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Musel svojim protiprávnym konaním viesť - práve s prihliadnutím na miesto kde predmetný útok viedol ako i z jeho intenzity, že svojim konaním môže spôsobiť tento ťažký následok a bol s tým uzročený (eventuálny úmysel).

Neobstoja preto námietky obžalovaného ako i obhajoby v tom, aby predmetný skutok by mal byť právne posudzovaný a kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr.zák. (kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví ...) a že tento útok z jeho strany vo vzťahu k poškodenej bol vykonaný omylom (pretože jeho úmysel nebol ju zasiahnuť a on nevedel, že ona sa tam nachádza) - nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný uskutočnil konanie opísané tak ako je to v skutkovej vete žalovaného trestného činu (objektívna stránka), ktoré však nevedlo k spôsobenému následku, ktorý táto skutková podstata trestného činu predpokladá, avšak úmysel obžalovaného (subjektívna stránka) smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodenej. Z hľadiska úmyslu ako to súd vyššie konštatoval spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví stačilo zistenie, že obžalovaný vedel, že svojim konaním môže tento ťažší následok spôsobiť a bol s tým uzročený.

Obžalovaný keď predmetný útok vo vzťahu k poškodenému vykonával - musel vidieť - potvrdili to i svedkovia, že sa tam nachádza i poškodená (čo je napokon i logické, keďže poškodeným bol jej manžel). ako bolo z dokazovania preukázané jeho útok na osobu poškodeného bol brutálny - viacnásobné údery pästou a pri ňom stála jeho manželka - poškodená.

Naviac obžalovaný V. Á. svojim protiprávnym konaním sa dopustil prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. - pretože dopustil sa slovne a fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol poškodených - W. H. a C. H..

V každej spoločnosti by mali byť primárne zachované medziľudské vzťahy a určité zásady slušného správania na verejnosti ako i na mieste verejnosti prístupnom. Ide tak o záujmy, ktoré sa určitým výraznejším spôsobom dotýkajú verejného poriadku ako hodnoty, ktorá presahuje individuálne záujmy jednotlivcov.

Obžalovaný nielen slovným spôsobom, ale i fyzickým spôsobom svojho konania v autobuse MHD, v ktorom bolo najmenej 20 cestujúcich - z ktorých bola i časť vypočutá (K. J., E. Z., S. K., O. Q., W. C., K. N. ...) videli predmetnú výtržnosť - v napadnutí oboch poškodených, ktorá bola konaná obžalovaným V. Á..

Vo vzťahu k obžalovanému bola tak naplnená objektívna stránka predmetného žalovaného trestného činu - pretože išlo alternatívne k predmetnej výtržnosti nielen slovne - ale i fyzicky.

Táto predmetná výtržnosť zo strany obžalovaného závažnejším spôsobom svojho konania tento verejný poriadok a pokoj v autobuse narušila, pretože verbálne konanie zo strany obžalovaného - hlasné a urážlivé nadávky - prerástlo do fyzického - násilného konania - ktoré tiež boli ukončené vyhrážkami zabitím.

Toto protiprávne konanie obžalovaného svojim charakterom hrubo urážalo poškodených a následne fyzické konanie obžalovaného - už vzbudzovalo obavy o bezpečnosť zdravia nielen poškodených, ale i ostatných cestujúcich vrátane vodiča autobusu - ktorý o predmetnej skutočnosti telefonicky informoval dispečing, aby bola zabezpečená pomoc orgánmi polície, ale i zdravotníctva.

Predmetné protiprávne konanie zo strany obžalovaného boli vykonané verejne.

Podľa § 122 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. - trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami.

Z uvedeného tak vyplýva, že musí byť spáchaný pred minimálne tromi osobami, ktoré zároveň nie sú spolupáchateľmi tohto trestného činu (obaja poškodení, svedkovia S. K., O. Q., E. Z., K. J., K. N., W. C.). Naviac predmetné osoby predmetné protiprávne konanie obžalovaného riadne vnímali. Počas dokazovania sa k nemu riadne vyjadrovali - čo videli a počuli svojimi vlastnými zmyslami. Predmetné osoby - svedkovia boli pohoršení a dotknutí predmetným správaním obžalovaného.

Miestom prístupným verejnosti je každé miesto, kam má prístup široký okruh ľudí individuálne neurčených a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí. Takýmto miestom bol i predmetný autobus MHD. Predmetnú výtržnosť obžalovaného postrehlo ako bolo vyššie už konštatované viaceru ľudí.

Opätovne ako už súd vyššie rozviedol zo strany obžalovaného spôsob jeho konania bol ako verbálny (slovné útoky na adresu poškodených) ako aj predmetné fyzické útoky opäť na oboch poškodených. Predmetné verbálne napadnutie bolo sprevádzané i intenzívnym hlasnými a vulgárnymi nadávkami, ktoré vyústili do fyzického útoku.

Súd protiprávne konanie obžalovaného I. Z. ako i obžalovaného V. Á. tiež kvalifikoval s naplnením skutkovej podstaty trestného činu - zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. - pretože obaja obžalovaní poškodených hrozbou nútili, aby títo niečo opomenuli.

Preukázané dokazovaním bolo, že obaja obžalovaní oboch poškodených viackrát nútili k tomu, aby predmetnú vec (konanie, ktoré bolo konané vo vzťahu k nim) neoznamovali na políciu. V prípade nesplnenia tejto ich požiadavky opakovane osobne sa vyhrážali spôsobom, že v takom prípade ich zabijú. Obaja poškodení sa realnosti týchto vyhrážok značne obávali, a to i v úsvislosti práve s predchádzajúcim fyzickým napadnutím zo strany obžalovaného V. Á. a zo strany obžalovaného I. Z. hrozením zaťatými päťami.

Za nútenie je totiž potrebné považovať také prejavy páchatel'a, ktorými atakuje slobodu rozhodovania poškodeného, ktorý sa v dôsledku konania páchatel'a nemôže celkom slobodne rozhodnúť, či bude niečo konať, opomínať, či trpieť, a to za účelom ovplyvňovania výsledku rozhodovania poškodeného.

Obaja obžalovaní poškodených hrozbou násilia nútili, aby niečo opomenuli. - t.j., aby o predmetnej ich protiprávnej činnosti nemala vedomosť polícia. Tieto verbálne útoky - ataky voči obom poškodeným v týchto osobách vyvolávali strach a obavu. Obaja poškodení tak obžalovanými boli „vydieraní“ k tomu, aby nevykonali oznámenie na políciu. Záujem obžalovaných sa tak viazal na to, aby poškodení nekonali to - čo chceli, ale naopak, aby konali tak, ako to chceli obžalovaní. Tieto predmetné vyhrážky „zabitia“ v prípade oznámenia na políciu opakovali viackrát.

Obžalovaný I. Z. vo vnútri v autobuse poškodeným okrem toho, že vulgárne nadával sa im opakovane aj vyhrážal, že ich zabije v prípade oznámenia veci na políciu, hrozil pritom so zaťatými päťami v prípade, že vec oznámia na políciu. Z jeho strany o fyzický útok predmetnými zovretými päťami nenastalo. Nič však nemení na skutočnosti, že predmetné zovreté päste zvyrazňovali - zdupľovali na vážnosti a obavy o život poškodených - predmetné vyhrážanie. Fyzický útok obžalovaného V. Á.X. predchádzal tomuto následnému protiprávnemu konaniu.

Obžalovaný V. Á. - po tom, čo vystúpil z autobusu za prítomnosti svedkov - O. Q. ako i S. K. pred dverami predmetného autobusu - sa vyhrážal obom poškodeným, že môžu ísť aj na políciu, ale potom ich zabijú.

Obaja obžalovaní poškodených nútili k tomu, aby opomenuli a ich prostriedkom na dosiahnutie tohto ich cieľa bola hrozba predmetného násilia.

Obaja obžalovaní tak pod hrozbou násilia (pretože týmto sa rozumie jednak hrozba bezprostredným násilím, ale aj hrozba takým násilím, ktoré nemá byť vykonané ihneď, ale v bližšej alebo vzdialenejšej budúcnosti) - vyhrážky zabitím podmieňovali tým, že ich (poškodených) zabijú v prípade, že vec oznámia na políciu. Mali tak obaja obžalovaní záujem - aby poškodení niečo opomenuli - t. j. nevykonali toho, čo by inak vykonali - t.j., aby predmetná vec nebola oznámená na políciu a teda sa vo veci ich protiprávneho konania konalo. Mali záujem tak obmedziť ich slobodu v ich vlastnom rozhodnutí.

Cieľ obžalovaných, ktorí chceli dosiahnuť bol adresovaný poškodeným, ktorí toto vnímali.

V danom prípade išlo vo vzťahu k obom poškodeným o vážny zásah do ich slobodného rozhodovania, nešlo o konanie v nejakom hrubom narušení občianskeho spolužitia. Vo vyjadreniach oboch obžalovaných bola formulovaná jasne požiadavka - aby nešli predmetnú vec oznámiť na políciu -

pretože v opačnom prípade ich zabijú - hrozba predmetného násillia bola prostriedkom k vynucovaniu správania. Stupeň tak nebezpečnosti pre spoločnosť bol výrazný. Predmetná následná verbálna forma predchádzala fyzickému a verbálnemu útoku. Navyiac obžalovaný I. Z. pri predmetných vyhrážkach hrozil so zaťatými päťami - išlo tak z jeho strany tiež o formu zastrašenia - ktorá viedla tak ku zdôraneniu predmetných slovných vyhrážok.

V predmetnej veci nemožno konštatovať, že vyhrážky, ktoré obaja obžalovaní použili vo vzťahu ku poškodeným, neboli mienené vážne, že by konali v citovom rozrušení, resp. pod vplyvom alkoholu a tak, že by vyhrážky nemysleli vážne. Naopak predmetné vyhrážky, predmetné protiprávne konanie aj vzhľadom na predmetnú situáciu, ktorá bola - vyvolávala obavy zo strany obžalovaných. Obaja poškodení z takéhoto správania obžalovaných mali strach, boli značne rozrušení, oboch obžalovaných sa báli. Zo strany obžalovaných nešlo len o „nejaké silácke reči“ - ale naopak nimi vzbudzovali u poškodených ešte väčší strach a obavu.

Tým, že obaja obžalovaní poškodených nútili, aby predmetnú skutočnosť neoznamovali na políciu - slobodu ich rozhodovania tak determinovali vyhrážkami, že v prípade pokiaľ tak neurobia - prevedú potrebné kroky k tomu, že ich zabijú. Vzhľadom na konanie, ktoré predchádzalo predmetným vyhrážkam - pôsobenie na oboch poškodených vyvolalo v oboch strach. Celkom teda jednoznačne obaja obžalovaní uskutočnili nebezpečné konanie, ktorým porušili záujem na slobode rozhodovania jednotlivcov, neoprávnene, resp. neoprávneným spôsobom realizovali nátlak na poškodených, aby v rozpore so svojím samostatne prejavovým názorom predmetný stav nemali riešiť orgány na to povolané (polícia). Ich konanie tak bezpochyby potrebnú mieru spoločenskej nebezpečnosti naplnilo, pretože za uvedených okolností nemožno mať za to, že by nezodpovedalo ani najľahšie bežne sa vyskytujúcim sa prípadom trestného činu citovanej skutkovej podstaty - obžalovaní tak svojím konaním naplnili potrebnú materiálnu stránku.

Na margo súd poukazuje v tejto časti i na výpoveď poškodeného, ktorý vypovedal, že zo strany ostatných cestujúcich bolo konštatované a teda mu bolo z ich strany oznámené, že preto do veci nezasiahli lebo sa báli, že by skončili obdobným spôsobom ako nielen poškodený, ale i jeho manželka.

V osobe obžalovaného V. Á. a obžalovaného I. Z. súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali ich trestnú zodpovednosť práve s prihliadnutím i na znalecké posudky z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

Pokiaľ ide o jednotlivé výsluchy v tom čase obvinených, ktoré sa vykonávali na polícii.

U obžalovaného V. Á. bola obmedzená osobná sloboda dňa 31.mája 2019 o 17:50 hod.

- obžalovaný V. Á. bol vypočutý v prípravnom konaní:

31.05.2019 - v čase 20:30 hod. - 22.35 hod. - vypovedal: „po fyzickej a psychickej stránke som zdravý, nemám žiadne zdravotné problémy. Rozumiem zmyslu trestného konania“.

31.05.2019- v čase 23:55 hod. - 00:25 hod.

U obžalovaného I. Z. bola obmedzená osobná sloboda dňa 01.júna 2019 o 02:15 hod.

- obžalovaný I. Z. bol vypočutý v prípravnom konaní :

01.06.2019 - v čase 10:50 hod. - 11:52 hod. - vypovedal: „Uvedomujem si zmysel trestného konania, po psychickej a fyzickej stránke sa cítim dobre. Prehlasujem, že som schopný vypovedať“.

Súd podotýka, že výsluch obžalovaného bol vykonaný po tom, čo nameraná hodnota alkoholu v tele obžalovaného bola 0,00 mg/l.

V predmetnej veci bolo vo vzťahu k obžalovaným V. Á.Š. a I. Z. vznesené obvinenie dňa 31.mája 2019. Po predmetnom vznesenom obvinení bol vyšetrovateľ povinný vykonávať výsluch obžalovaného ešte v predmetný deň/večer - pretože v tom čase obvinenému začali plynúť lehoty v súvislosti so zadržaním a obmedzením osobnej slobody podozrivej osoby a následne obvineného - § 85 a nasl. Tr.por.

V danom prípade tak boli relevantné dôvody na predmetný „nočný výsluch v tom čase obvineného“. I napriek tejto okolnosti súd z predmetného výsluchu, ktorý bol vykonaný zákonným spôsobom nemal za to, že by takýmto spôsobom by bol vyvinutý tlak na v tom čase obvineného - nenapovedali tomu ani zápisnice z predmetného výsluchu a súd nemal za to, že by bolo obchádzané, resp. nerešpektované ustanovenie § 55 ods. 2 Tr.por. i keď vo veci bol obžalovaný vypočutý celkovo dvakrát - stále bol v jednom procesnom postavení, medzi predmetnými dvoma výsluchmi bola prestávka - viac ako jedna hodina za predmetný čas ako vyplynulo zo spisu.

K výroku o treste vo vzťahu k obžalovaným V. Á. a I. Z.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov.

Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Súd mal za to, že účelu trestu v prejednávanej veci zodpovedá iba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo vzťahu ku obom obžalovaným, čo vyplýva z nasledujúcich faktov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, príťažujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu súd musí vždy zhodnotiť túto skutočnosť komplexne, nielen vo vzťahu k zákonným znakom trestného činu a trestnej sadzbe za daný trestný čin, ale aj vo vzťahu k ostatným okolnostiam charakterizujúcich trestný čin

- predovšetkým podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. tieto okolnosti súd rozviedol podrobne v časti ustanovenia § 34 ods. 4 Tr.zák.

Mieru narušenia páchatel'a všeobecne treba hodnotiť tak podľa spáchaného trestného činu, ako i podľa všetkých okolností, ktoré charakterizujú celú osobnosť páchatel'a z hľadiska jeho občiansko morálneho narušenia.

Spôsob spáchania činu, jeho následok, závažnosť konania je vysoko nebezpečný. Nie je prípustné, aby bolo dopustené, aby v prostriedkoch mestskej hromadnej dopravy, ktorá slúži na prepravu osôb, sa vykonávali takéto výtržnosti, protiprávne konania ako i fyzické útoky voči osobám, ktorí upozornia neprispôsobivé osoby, aby sa správali slušne. Nemožno pripustiť, aby takéto prostriedky sa stali miestom, do ktorého sa občan bude báť vojsť z dôvodu obavy o svoju vlastnú bezpečnosť. Prostriedky

hromadnej dopravy všeobecne sú prostriedkom prepravy a tomu majú aj slúžiť - osoby, ktoré do neho nastupujú sa majú správať tak, aby svojím neprístojným správaním nenarušovali v nich verejný poriadok a základné dobré mravy a svoje ego nenadradovali nad ostatné osoby práve svojím nevhodným verbálnym správaním a nehovoriac už fyzickým konaním. V prípade, že sa to tak stane musí nastať prísna sankcia, a to najmä z hľadiska generálnej prevencie. Generálna prevencia v prostriedkoch hromadnej dopravy je bezpečnosť cestujúcich na prvom mieste. Súd ako nositeľ štátu takýto stav nemôže bagatelizovať a tolerovať a musí v záujme generálnej prevencie a ochrany spoločnosti dať jasný signál - že takéto protiprávne konanie musí byť zákonne sankcionované i práve v záujme ostatných osôb, ktoré rešpektujú základné elementárne pravidlá v prostriedkoch MHD a dať tak jasný signál - že predmetné správanie takýchto osôb je neakceptovateľné a zvlášť zavrhnutieľné.

Súd mal preto za to, že ide o mimoriadne závažnú trestnú činnosť a nemôže tak pripustiť, aby nadobudla stúpajúci trend - z dôvodu, že by to malo nevyčísliteľné následky prejavujúce sa aj v tom, že by občania (maloletí, dospelí, starší občania) nadobudli strach nastupovať do takýchto verejných prostriedkov z dôvodu obavy o svoje zdravie.

Práve z dôvodu naplnenia generálnej prevencie - aby neodšlo k rozširovaniu takéhoto druhu trestnej činnosti - dospel súd k záveru, že na splnenie predovšetkým ochrannej funkcie trestu je nevyhnutné ukladať (generálna prevencia) ukladať tresty v prípade uznania viny.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t.j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatela a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individuálna trestnej zodpovednosti každého jedného páchatela a teda i v danej veci.

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t.j. len v miere, v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatela a nepôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Všeobecne ustanovenie § 38 ods. 2 Tr.zák. zavádza povinnosť súdu pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu skúmať vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich stupeň závažnosti. Vzájomným pomerom sa rozumie aritmetický pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyjadrený v číslach. Všetky poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ktoré budú tvoriť vzájomný pomer, musia byť vždy nepochybne a spoľahlivo preukázané. Miera závažnosti jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností musí byť taktiež nepochybne a spoľahlivo preukázaná.

Poľahčujúce a priťažujúce okolnosti sú právne významné skutočnosti, ktoré sú podstatným prvkom pri určovaní druhu a výmery trestu, a sú spôsobilé významnou mierou ovplyvniť trestnú sazbu u konkrétneho obvineného (obžalovaného). Ich existenciu či neexistenciu je potrebné dôsledne zvažovať, pretože ich nesprávne vyhodnotenie môže viesť až k nezákonnosti uloženého trestu.

- obžalovaný V. Á.

Vo vzťahu k jeho osobe zistil súd jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d/ Tr.zák. (spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť).

Súd pri prihliadnutí tejto poľahčujúcej okolnosti musí komplexne vychádzať i z ustanovenia § 127 ods. 2 Tr.zák. - osobou blízkom veku mladistvých sa rozumie osoba, ktorá dovŕšila osemnásť rok svojho veku a neprekročila dvadsaťjeden rok svojho veku. Obžalovaný v čase spáchania predmetného žalovaného trestného činu bol vo veku viac ako 18 rokov. Vychádzajúc vo veci i zo spisového materiálu - že práve tento vek, ukončené len základné vzdelanie, samotné nepriaznivé rodinné prostredie, z ktorého pochádza a vychádzajúc i zo záverov znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia

dospelých a psychológia sexuality - že v osobe obžalovaného ide o mladého, dospievajúceho jedinca vo vývoji, jednoduchšie štrukturovanú, polymorfne abnormú osobnosť - uvedené okolnosti mali resp. mohli mať vplyv na jeho rozumovú a mravnú vyspelosť.

Iné poľahčujúce okolnosti v súlade s ustanovením § 36 Tr.zák. súd nezistil.

Pokiaľ ide o neaplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr.zák. - t.j. vedenie pred spáchaním trestného činu riadneho života - tu súd poznamenáva.

Za poľahčujúcu okolnosť podľa tohto ustanovenia možno považovať nielen to, že pred spáchaním trestného činu nebol dosiaľ trestaný (v tomto prípade tomu tak bolo - skutočnosť vyplynula z odpisu registra trestov), ale aj to, že riadne dodržiaval základne normy občianskeho spolunažívania, nedopúšťal sa priestupkov. Preto nestačí pre použitie tejto poľahčujúcej okolnosti len, že páchateľ dosiaľ nebol súdne trestaný (Burda/Čentéš/Kolesár/Záhora a kolektív. Trestný zákon Všeobecná časť, Komentár - I. diel, 1. vydanie 2010, vydavateľstva C.H.Beck, strana 294).

Súd sa s týmto názorom stotožňuje v celom rozsahu. Obžalovaný v čase, keď sa začal dopúšťať priestupkov, bol vo veku už 16 rokov. Nebolo to z jeho strany, že by bol dokonaný jeden priestupok - keby súd mohol hovoriť o mladíckej nerozvážnosti - týchto priestupkov bolo celkovo štyri. Išlo o priestupky, ktoré boli priestupky proti verejnému poriadku (15.01.2017, 17.11.2016), ale i za rušenie nočného klúdu ako (22.05.2019 - práve z noci keď mal byť dokonaný teraz žalovaný trestný čin - len na inom čase a na inom mieste) i fyzické napadnutie inej osoby dňa 09.12.2017. Sankcie, ktoré mu boli uložené z jeho strany neboli uhradené, a to ani napriek tomu, že skutky síce boli dokonané v čase keď v zmysle Trestného zákona bol mladistvý a teda bez finančného príjmu, ale následne ako súd nižšie uvádza sa zamestnal a tak mu uhradeniu predmetných sankcií nič nebránilo. Predmetné negatíva nemali na jeho osobu žiadny prevýchovný vplyv a nemožno tak konštatovať vo vzťahu k jeho osobe pozitívny prístup k povinnostiam a teda k záväzkom, ktoré si spôsobil sám.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vo vzťahu k obžalovanému bolo preukázané, že tento bol zamestnaný u spoločnosti K.G.V. Security, s.r.o. so sídlom Bratislava. V predmetnej spoločnosti pracoval od 09.10.2018 do 31.05.2019 (do väzby bol vzatý dňom 31.máj 2019) - ani táto skutočnosť však vo vzťahu k obžalovanému nezohrala takú dôležitú rolu - aby sa vyvaroval teraz žalovanej trestnej činnosti a to i napriek tomu, že napriek svojmu len základnému vzdelaniu, ale podania pomocnej ruky svojim otčimom - ktorý sa zaslúžil o to, že sa zamestnal na takejto pozícii. Navyiac ako vyplynulo z predmetnej lustrácie v Sociálnej poisťovne - ani jeho mesačný príjem nebol na úrovni priemernej mzdy v národnom hospodárstve - bol vyšší.

Vo veci vo vzťahu k jeho osobe tiež súd neaplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimné oľutovanie).

Na priznanie sa páchatel'a k spáchaniu trestného činu ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr.zák. môže súd prihliadnuť, ak sa priznanie týka všetkých skutkových okolností, ktoré sú kvalifikačným momentom súdom použitej právnej kvalifikácie, vrátane okolností, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby (NS SR - Tpj 68/2014

- R 15/2015) - k priznaniu musí navyše podľa § 36 písm. I/ Tr.zák. kumulatívne pristúpiť aj úprimné oľutovanie spáchania činu. Práve vychádzajúc z predmetného citovaného ustanovenia v prípade obžalovaného nie je splnená ani jedna z kumulatívne určených zákonných podmienok.

Obžalovaný sa ku spáchaniu trestného činu vydierania nepriznal v celom rozsahu. Taktiež, čo sa týkalo trestného činu - zločinu ublíženia na zdraví - vypovedal, že poškodenú udrel omylom a že jeho úmyslom jej nebolo spôsobiť ublíženie na zdraví. Obžalovaný tak nedoznal skutkové okolnosti, ktoré napĺňajú znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

Súd si uvedomuje, že priznať a oľutovať trestnú činnosť neznamená mechanicky priznať a oľutovať skutok tak ako ho vymedzil a právne kvalifikoval prokurátor v obžalobe, ale znamená priznať a oľutovať rozhodné skutkové okolnosti. To, že právna kvalifikácia skutku uvedená v obžalobe nie je rozhodujúca možno podporné vyvodiť aj z toho, že právna kvalifikácia skutku sa môže meniť počas celého trestného konania, na rozdiel od rozhodných skutkových okolností.

Úprimná ľútosť nemôže vyplývať len z formálneho vyhlásenia obžalovaného - pretože úprimná ľútosť vyjadruje skutočný vnútorný postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti. Pre zistenie, či oľutovanie trestnej činnosti je skutočne úprimné, je dôležité ľudské hľadisko, a teda napr. aj spôsob ako obžalovaný trestnú činnosť oľutoval (JtK 20/2010, JtK 7/2011).

Vyžaduje sa vyšší prejav vnútorného postoja páchatel'a k vlastnému trestnému činu, a to na základe jeho správania po čine (komentár Trestní zákoník I., Veľké komentáre, Šámal a spol.). Nevyjadril žiadnu ľútosť nad spáchaným skutkom počas jednotlivých dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Súd v tejto súvislosti poukazuje i na Stanovisko trestnoprávneho kolegia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.júna 2017, sp.zn. Tpj 55/2016 - z ktorého vyplýva, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr.zák. predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova).

Súd v tejto súvislosti poukazuje na záverečnú reč obžalovaného, z ktorého síce vyplynulo, že obžalovanému je ľúto čo spravil a že nikomu nechcel ublížiť a že sa chce ospravedlniť poškodeným, chcel by im všetko uhradiť - na druhej strane však obžalovaný v celom rozsahu poprel spáchanie skutku vo vzťahu k zločinu vydierania, pokiaľ išlo o ublíženie na zdraví tu vypovedal, že tiež nesúhlasí s predmetnou právnou kvalifikáciou. Do vyhlásenia rozsudku nebol zo strany obžalovaného predložený žiadny listinný doklad - ktorý by preukazoval napr. v písomnej forme (keď to už neurobil na hlavnom pojednávaní - keď bol zoči voči poškodenému) ospravedlnenie ako poškodenému tak i poškodenej - v spise sa žiadny takýto doklad nenachádza. Tiež zo strany obžalovaného nebol predložený žiadny doklad (napr. návrh na uhradenie náhrady škody napr. i splátkovou formou - pretože o návrhu

na náhradu škody - s presným vyčíslením návrhu mal obžalovaný vedomosť už od 05.septembra 2019.

Z obsahu dôkazov, ktoré boli v predmetnej veci, vyplýva, že obžalovaný bol usvedčovaný i na základe kamerového záznamu, ktorý bol zo zastávky SAV (následne tu bola aktívna účasť poškodených - ktorí na základe predmetných skutočností obžalovaného stotožnili). Čiastočné priznanie, ako to súd vyššie rozviedol, bolo tak týmito okolnosťami do značnej miery determinované, keďže v podstate inú racionálnu

možnosť prejaveneho postoja ani nemal. Súd v tejto časti poukazuje na jeho výpoveď z prípravného konania a následne jeho postoj počas dokazovania na hlavných pojednávaich. Súd vzhľadom na vyššie uvedené preto predmetnú ľútosť zo strany obžalovaného posúdil ako formalistickú, bez zohľadnenia vecnej stránky a konkrétnych okolností prípadu - i s prihliadnutím na vyššie uvedenú judikatúru v súvislosti s priznaním a oľutovaním vo vzťahu k trestnému činu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20.11.2019 po tom, čo súd odročoval hlavné pojednávanie na deň 29.01.2020 - obhajca uviedol, že klient by chcel urobiť vyhlásenie o svojej vine - na nasledujúcom hlavnom pojednávaní (ktoré nasledovalo - 29.01.2020 bolo zrušené a písomne nariadené na deň 04.03.2020 a následne dňa 15.04.2020) už obžalovaný tak neurobil.

Príťažujúcou okolnosťou vo vzťahu k obžalovanému bolo ustanovenie § 37 písm. h/ Tr.zák. (spáchanie viac trestných činov). Obžalovaný svojim protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkových podstát troch trestných činov - dvoch zločinov a jedného prečinu.

Iné príťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák. vo vzťahu k jeho osobe zistené neboli.

Základná trestná sadzba z dôvodu trestnej sadzby najprísnejšej - (§ 155 ods. 1 Tr.zák.) bola štyri roky - desať rokov. S prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 2 Tr.zák. predmetná základná trestná sadzba bola ponechaná.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní štyri roky.

Vo vzťahu k obžalovanému neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr.zák.

Vo všeobecnosti pokiaľ ide o toto predmetné zákonné ustanovenie predmetný inštitút možno využiť, a teda ho použiť len v krajných (mimoriadnych) a zákonom stanovených prípadoch. Súd totiž môže páchatelovi mimoriadne znížiť trest len pri existencii zákonom vymedzených dôvodoch, ktorých výskyt je skutočne skôr výnimočný (mimoriadny). Tieto okolnosti musia byť také intenzívne a také závažné, že by výnimočne znížovali stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť a bolo by ich možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu - v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pod sp.zn. 3 To/102/2006, zo dňa 16.07.2008

Na jednej strane si súd uvedomuje, že ide o osobu, ktorá je blízka vo veku mladistvých - kedy je potrebné obzvlášť citlivo prizerať na ukládanie v prípade uznania viny druhu trestu a následne jeho výmery. V danom prípade vo vzťahu k obžalovanému i keď závery znaleckého posudku z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých

a psychológia sexuality konštatovali, že v jeho psychodiagnostickom náleze sklony k patologickej, extrémnej útočnej agresii neboli nájdené - disponuje potenciálom k agresívnemu správaniu zodpovedajúcemu jeho referenčnej vekovej a sociálnej kategórie, jeho doterajší vývoj, prostredie, v ktorom sa formoval, resp. determinovali jeho sociálne zručnosti ho radí do rizikovej kategórie. V prípade psychosociálneho stresu a deliberujúceho pôsobenia alkoholu alebo iných návykových látok, prípadne ohrozenie jeho hodnotového systému či statusu, môže dôjsť /došlo k oslabeniu racionálnej regulácie a kontroly správania, vrátane agresívnych, ťažšie ovládateľných prejavov.

- obžalovaný I. Z.

Vo vzťahu k jeho osobe súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d/ Tr.zák. (spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých), ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť.

Opätovne i vo vzťahu k tomuto obžalovanému súd dáva do pozornosti ustanovenie § 127 ods. 2 Tr.zák. - osobou blízkou veku mladistvých sa rozumie osoba, ktorá dovŕšila osemnásť rok svojho veku a neprekročila dvadsaťjeden rok svojho veku.

Obžalovaný v čase spáchania predmetného žalovaného trestného činu bol vo veku viac ako 18 rokov. Vychádzajúc vo veci i zo spisového materiálu - že práve tento vek, ukončené tiež len základné vzdelanie, samotné nepriaznivé rodinné prostredie, z ktorého pochádza a vychádzajúc i zo záverov znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality - že v v osobe obžalovaného ide o mladého, dospelujúceho jedinca vo vývoji, jednoduchšie štruktúrovanú, simplexnú, s klinicky významnými znakmi polymorfnej poruchy osobnosti a správania. Je predisponovaný k zlyhávaniu v sociálne náročnejších situáciách - uvedené okolnosti mali resp. mohli mať vplyv na jeho rozumovú a mravnú vyspelosť.

Iné poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr.zák. súd nezistil.

Príťažujúcou okolnosťou vo vzťahu k obžalovanému bolo ustanovenie § 37 písm. m/ Tr.zák. (že páchatel bol už za trestný čin odsúdený).

Súd vo veci poukazuje na odsúdenia - ktoré vyplynuli z odpisu registra trestov v celkovom počte dva a následne i z pripojených predmetných spisov - a to Okresným súdom Bratislava III, sp.zn. 6 T/96/2018 - kde mu bol uložený za úmyselný trestný čin - prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok - t.j. do 28.marca 2019

a následne uznanie viny vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 1 T/82/2018 - kde vo vzťahu k obžalovanému súd upustil od uloženia súhrnného trestu z dôvodu, že mal za to, že predchádzajúci trest, ktorý mu bol uložený vyššie uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III na ochranu spoločnosti a nápravu jeho osoby dostatočný. Predmetný rozsudok bol vyhlásený dňa 25.apríla 2019 a teraz žalovaný skutok bol dokonany po necelom mesiaci. Z uvedeného tak je zrejmé - že obžalovaný tak šancu a možnosť, ktorú dostal, nevyužil. Nepreukázal tak, že spáchanie už právoplatných odsúdením bolo len mimoriadnym vybočením z medzí jeho života.

Naviac súd vo veci poukazuje i na evidenciu priestupkov vo vzťahu k obžalovanému za časové obdobie od 04.februára 2016 do 27.augusta 2019 dokonal celkove tri priestupky - dva priestupky boli proti majetku (dňa 27.07.2017 a dňa 04.02.2016) a jeden priestupok proti verejnému poriadku (19.03.2017). V čase, keď sa začal dopúšťať priestupkov, bol vo veku 16 rokov. Ani vo vzťahu k jeho osobe nemožno hovoriť o mladíckej nerozvážnosti - pretože nešlo o dokonanie len jedného priestupku.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vo vzťahu k jeho osobe nevyplýval žiadny záznam.

I zo samotnej výpovede obžalovaného pred sudcom pre prípravné konanie vypovedal, že bol bez pracovného pomeru - vykonával len brigády - o čom však neboli predložené žiadne dôkazy.

V osobe obžalovaného ide o mladého, dospelujúceho jedinca - vo veku temer 19 rokov, ale zatiaľ bez plnenia nejakých povinností nielen práv, nie s plnou zodpovednosťou, ktorá by sa už vyžadovala s prihliadnutím na jeho vek.

V tejto súvislosti súd poukazuje i na závery znaleckého posudku znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality - kde znalec na základe vyšetrenia vo vzťahu k obžalovanému okrem iného konštatoval - že v rámci prevencie možných sociálnych zlyhaní v budúcnosti považoval za nevyhnutné trvalú abstinenciu od psychoaktívnych látok, vytvorenia negatívneho postoja k ich konzumu, budovanie sociálneho zázemia, pravidelný režim, vrátane pracovného zaradenia.

Iné príťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák. súdom neboli zistené.

Základná trestná sadzba s prihliadnutím na ustanovenie 189 ods. 1 Tr.zák. bola dva roky - šesť rokov. Vo veci bola trestná sadzba v súlade s § 38 ods. 2 Tr.zák. - t.j. bez jej znižovania / bez jej zvyšovania. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní tri roky.

V súlade s vyššie citovaným ustanovením výmera trestu - u obžalovaného V. Á. štyri roky a u obžalovaného I. Z. tri roky splní nielen preventívny účel trestu, ale najmä represívny účel a zabezpečí izoláciu oboch obžalovaných pred spoločnosťou a obžalovaným zabráni v páchaní trestnej činnosti.

Súd vo veci poukazuje na okolnosti skutku, kedy obžalovaný V. Á. bez najmenej príčiny brutálne zaútočil na poškodených cestujúcich v autobuse a kedy obžalovaný I. Z. pokračoval v predmetnej eskalácii i keď už nie fyzickým spôsobom.

Súd v danom prípade vzhľadom na predmetné rozpätie - trestnej sadzby vo vzťahu ku každému jednému z nich zohľadnil práve skutočnosť, že išlo o osoby vo veku blízkom veku mladistvých, a preto uložil tresty v dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Zároveň súd takouto výmerou trestu vo vzťahu k oboj obžalovaným prihliadol na zásady trestného konania - zásadu proporcionality, individualizácie trestu, ale i generálnej prevencie.

Na druhej strane je však potrebné primárne je nevyhnutné uviesť, že vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú

pre splnenie účelu trestu. Súd v tomto smere akcentuje potrebu zvolenia optimálnej miery represie - keďže ani príliš prísny, ale ani príliš mierny trest nepôsobia výchovne.

Tento druh trestu a taká výmera podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanými tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedli už riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaných spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.).

Takto uložený trest by mal byť dostatočne spôsobilý pôsobiť i preventívne a odradiť iných od prípadného páchania trestných činov obdobného charakteru.

Jednotlivé výmery trestov, ktoré boli obžalovaným uložené, splnia svoju ochrannú i výchovnú funkciu, ako má to na mysli Trestný zákon.

Obžalovaný V. Á. pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia - podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. - z dôvodu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Obžalovaný I. Z. pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia - podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. - z dôvodu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému V. Á. uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Vychádzal v tejto časti zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

Na základe vyšetrenia vo vzťahu k obžalovanému táto u obžalovaného nediagnostikovala závislosť na návykových látkach - nebola vytvorená somatopsychická závislosť. Poruchu osobnosti obžalovaného diagnostikovala ako emočne nestabilnú. Pri požití návykových látok (ako to bolo i v tejto veci) je u obžalovaného zvýšené riziko agresívneho, neusmerniteľného, impulzívneho odbrzdzenia správania sa.

Práve z dôvodu - kombinácia poruchy osobnosti a škodlivého užívania návykových látok bolo navrhované predmetné liečenie. Dôvodom bola jednak snaha o monitorovanie užívania návykových látok, edukácia obžalovaného (s prihliadnutím na jeho vek) o škodlivosti psychotropných látok na somatický aj psychický stav a tlmenie agresívneho a dissociálneho správania obžalovaného vyplývajúce aj zo samotnej poruchy osobnosti.

Súd obžalovanému I. Z. uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantou formou. Vychádzal v tejto časti zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ale i z jej výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 15.apríla 2020.

Na základe vyšetrenia znalkyňa skonštatovala škodlivé užívanie viacerých návykových látok - aktuálne, t.j. v čase vypracovania znaleckého posudku bolo aktuálne

epizodické nadužívanie alkoholu (zo strany obžalovaného bagatelizácia a disimulácia užívania, účelové lži, vôľová slabosť, poruchy správania sa v opitosti, anozognózia). Mala za to, že vzhľadom ku kombinácii poruchy osobnosti a škodlivému užívaniu návykových látok bolo preto z jej strany navrhované predmetné liečenie ambulantnou formou. Dôvodom pre predmetný návrh mala za to, že išlo o snahu o monitorovanie užívania návykových látok u obžalovaného, jeho edukácia (vzhľadom i na vek) o škodlivosti psychotropných látok na somatický aj psychický stav a tlmenie agresívneho a dissociálneho správania obžalovaného vyplývajúce aj zo samotnej poruchy osobnosti.

Súd len na margo dáva do pozornosti, že dňa 01.júna 2019 o 10:50 hod. do času 11:52 hod. - bol vo vzťahu k obžalovanému vykonaný výsluch.

Tento výsluch mohol byť vykonaný až po tom, čo mu bola nameraná hodnota 0,00 mg/l - pretože dňa 01.júna 2019 v čase o 05:05:54 hod. bola nameraná hodnota 0,25 mg/l, v čase o 07:46:21 hod. toho istého dňa bola nameraná hodnota 0,08 mg/l a v čase o 10:11:34 hod. bola nameraná hodnota 0,00 mg/l.

V rámci trestného konania sa o nároku na náhradu škody poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom rozhoduje v tzv. adhéznom konaní, ktoré sa považuje za súčasť trestného konania. Osobitosťou adhézneho konania je, že o návrhu poškodeného sa rozhoduje s použitím hmotného práva iného právneho odvetvia ako trestného práva (prevažne občianskeho - civilného práva), ale vždy s aplikáciou ustanovení Trestného poriadku.

V tomto trestnom konaní z dôvodu, že obaja poškodení pred predmetnou udalosťou boli v riadnom pracovnom pomere - použil pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody nielen ustanovenia Občianskeho zákonníka, ale i ustanovenia Zákonníka práce.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil súd obžalovanému V. Á. nahradiť poškodenému W. H. škodu vo výške 436,06 Euro. K takto uplatnenému nároku na náhradu škody predložil poškodený prostredníctvom svojho splnomocnenca i listinné dôkazy, ktoré predmetnú výšku škody skutočne preukazovali.

Ako bolo konštatované v predmetnom rozsudku poškodený utrpel povrchové oderky pomliaždenia v dôsledku, ktorých bol práceneschopný od 27.mája 2019 do 09.júna 2016.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S07592-2019-OL o ustanovení výšky náhrady škody za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2019 výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2019 - bol jeden bod 20,26 Euro.

Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia - ktorá v znaleckom posudku stanovila bolestné poškodeného určeného počtom 20 bodov - znamená to tak 20 bodov x 20,26 Euro = 405,20 Euro. Preukázané bolo, že poškodený bol v riadnom pracovnom pomere.

Podľa § 445 OZ - strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom, pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

Pri tomto súd musí aplikovať aj ustanovenia podľa § 134 ods. 1, 2, 3 Zákonníka práce (ďalej ZP).

Podľa § 134 ods. 1 až 3 ZP:

- odsek 1 - priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej priemerný zárobok) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Doba práce nadčas, za ktorú bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zúčtovaná podľa § 121 ods. 4, veta posledná ZP sa započítava do obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období, v ktorom bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zúčtovaná. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahrňuje mzda za neadekvátnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahrňuje čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku,

- odsek 2 - rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak,

- odsek 3 - ak zamestnanec v rozhodujúcom období neodpracoval aspoň 21 dní alebo 168 hodín, používa sa namiesto priemerného zárobku pravdepodobný zárobok. Pravdepodobný zárobok sa zistí zo mzdy, ktorú zamestnanec dosiahol od začiatku rozhodujúceho obdobia, alebo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol.

Priemerný zárobok poškodeného za prvý kvartál roku 2019 predstavoval sumu 1010,48 Euro (1 007,62 + 1 012,86 + 1 009,32).

Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, zo dňa 11.06.2019 patrilo poškodenému nemocenské vo výške 24.42902000 Euro na deň.

Predmetná suma pozostáva zo mzdy vo výške 897,45 Euro, z náhrady od zamestnávateľa za prvé tri dni práceneschopnosti vo výške 33,31 Euro (3 x 11,1041 - 25 % denného vymeriavacieho základu) a z náhrady od zamestnávateľa za štvrtý a piaty deň práceneschopnosti vo výške 48,86 Euro (2 x 24,42902).

V mesiaci máj 2019 mal nemocenské a náhradu od zamestnávateľa vo výške 617,03 Euro - preto strata na zárobku bola vo výške 30,86 Euro.

Vo veci poškodený prostredníctvom svojho splnomocnenca - predložil orgánom činným v trestnom konaní doklady - aby mohol si uplatniť svoj nárok na náhradu škody riadne a včas (t.j. potvrdenie o príjme za obdobie do mesiaca december 2018 do mesiaca máj 2019 vrátane - č. I. 523, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, zo dňa 16.07.2019 - ktorým mu bol priznaný nárok za obdobie od 06.06.2019 do zániku nároku na nemocenské vo výške 24,42902000 Euro za deň - č. I. 524, doklady o pracovnej neschopnosti - od 27.mája 2019 do 10.júna 2019 - č. I. 525).

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. obžalovanému V. Á. súd uložil nahradiť škodu poškodenej C. H. v celkovej výške 4 008, 63 Euro. K takto uplatnenému nároku na náhradu škody predložila prostredníctvom svojho splnomocnenca i listinné dôkazy, ktoré predmetnú výšku škody skutočne preukazovali.

V dôsledku protiprávneho konania obžalovaného poškodená v súlade so znaleckým posudkom znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia utrpela zlomeninu ľavej kosti, čeluste, vonkajšej strany ľavej očné s posunom. V dôsledku predmetných zranení bola poškodená práceneschopná od 23.mája 2019.

V súlade s vyššie citovanými ustanoveniami § 444 OZ a na základe bodového ohodnotenia, ktorý bol v znaleckom posudku znalcom stanovený na celkový počet bodov 155 bodov - bolo tak bolestné v celkovej

výške 3 140,30 Euro (20,26 bodov x 155,-- Euro). Predmetný bod bol stanovený tak ako je vyššie rozvedené vo vzťahu k poškodenému W.

I poškodená bola pred vznikom predmetnej udalosti v riadnom pracovnom pomere. I vo vzťahu k jej osobe súd vychádzal z ustanovení § 445 OZ ako i § 134 ods. 1, 2, 3 ZP. Priemerný zárobok poškodenej za prvý kvartál roku 2019 predstavuje sumu 818,86 Euro (957,36 + 742,43 + 756,80/3).

Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 11.06.2019 patrí poškodenej nemocenské vo výške 20,85644000 Eur za deň.

Strata na zárobku vo vzťahu ku poškodenej bola vo výške 739,62 Euro (mesiac máj 2019 - nemocenská a náhrada od zamestnávateľa za mesiac máj 2019 - 617,03 Euro (suma pozostávala zo mzdy vo výške 463,45 Euro z náhrady od zamestnávateľa za prvé dni práceneschopnosti vo výške 28,44 Euro (3 x 9,4892 - 25 % denného vymeriavaceho základu) a z náhrady od zamestnávateľa za štvrtý až deviaty deň práceneschopnosti vo výške

125,14 Euro (6 x 20,85644) a strata na zárobku vo výške 201,83 Euro, za mesiac jún 2019 - nemocenská a náhrada od zamestnávateľa bola 625,69 Euro (30x 20,85644) a strata na zárobku bola vo výške 193,17 Euro a za mesiac júl 2019 nemocenská a náhrada od zamestnávateľa 646,55 Euro (31 x 20,85644) a strata na zárobku vo výške 172,31 Euro a tak isto to bolo i v mesiaci august.

Strata na zárobku tak činila čiastku 739,62 Euro.

Podľa § 449 ods. 1 OZ - pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

Poškodená predložila doklady o liekoch, ktorého užívala - v celkovej výške 64,71 Euro (ako i zdravotná starostlivosť v celkovej časti 64,-- Euro (14,-- Euro + 50,-- Euro). Celkove si tak uplatnila škodu v celkovej výške 128,71 Euro.

Vo veci poškodená prostredníctvom svojho splnomocnenca - predložila orgánom činným v trestnom konaní doklady - aby mohla si uplatniť svoj nárok na náhradu škody

riadne a včas (t.j. potvrdenie o príjme za obdobie od mesiaca január 2019 do mesiaca máj 2019 vrátane - č. l. 529, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, zo dňa 11.06.2019 - ktorým jej bol priznaný nárok za obdobie od 02.06.2019 do zániku nároku na nemocenské vo výške 20,85644000 Euro za deň č. l. 530-531, doklady súvisiace s predmetným zranením - č. l. 532-535).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.